

מעריב

כ"ד בחשוון, חשמ"ז 8.11.85

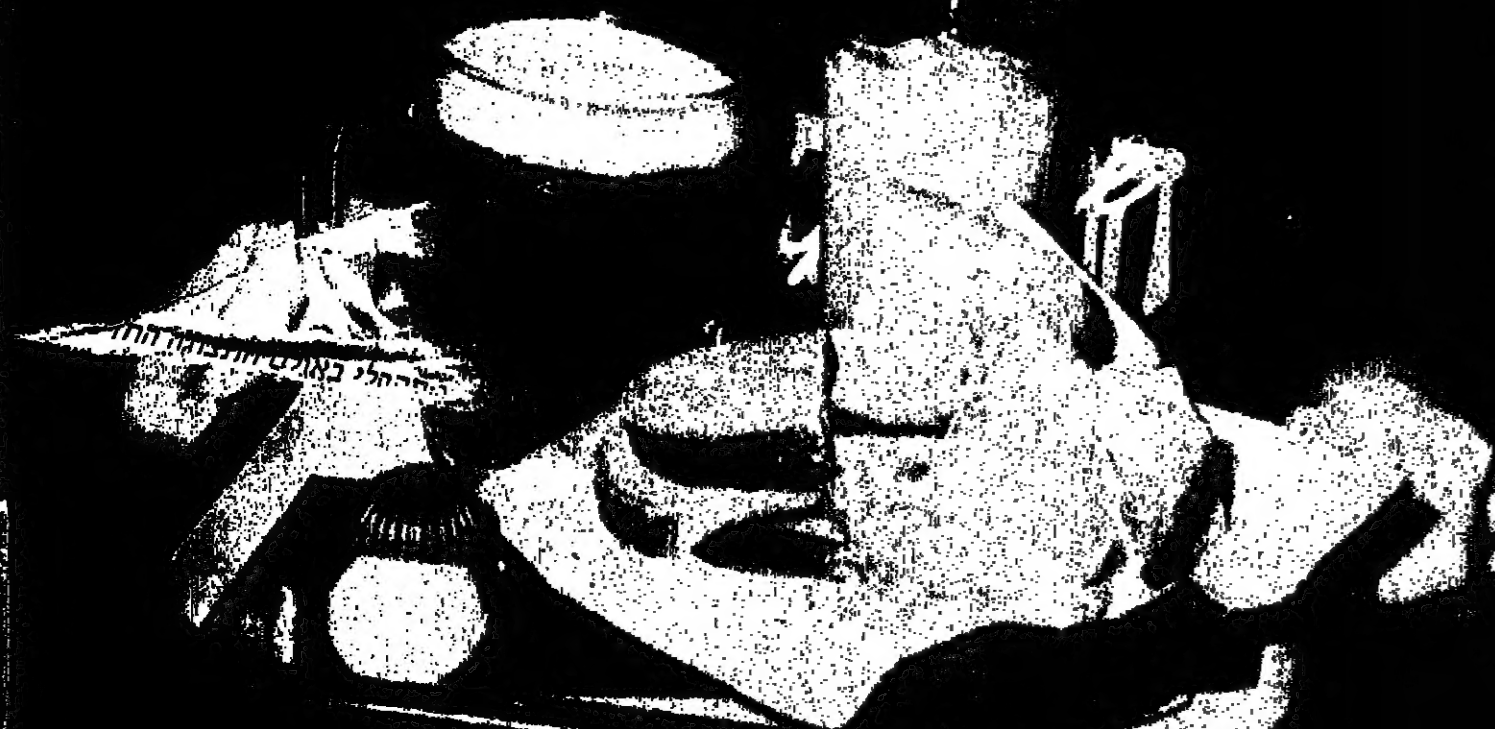
דיוקן: יו"ר של שבת

חקלאות: הכניסו לו עז

טיול סופשבוע למושבה
הגרמנית בחיפה

בשער: צפוף בפאבים
של תל-אביב

ה
ה

האזנה לאל

[illegible]

THE UNIVERSITY OF JORDAN
LIBRARY
ACC. NO. 65902
CLASS

10 OCT 1987

42	חיים ואוהבים מאת חמר אבידור	23	טויל סומשבוט לחימה מאת גילי פרידלנדר	6	האיש בעל אלף הכובעים מאת אבי רז
43	מנחמאוו מאת יגאל לב	28	שטח פרטי עם אביגדור סטימצקי	10	הכניסו לו עז מאת יעל פורמלמוד
43	הורוסקופ	35	יד ראשונה מאת נורית ברצקי	14	הכי צפוף בעיר מאת מיכל קפרא
44	"מפריב" למני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן	36	שוב, ביום כבר חייתה מאת יהודית חנוך	17	הצד הרביעי של המטבע מאת יחזקאל גפן
		38	לאכול בחוץ מאת מאיר עזיאל	19	סינדרלו אותי מאת צביה גרנות
		41	שיפודים מאת מאיר עזיאל	20	מוטרימדע מאת צביה גרנות

בשבועות הקודמים לא נפרסם את מאמר העורך
לרגל יציאתו להנצחה של צבי לבית.

צוחק מי שצוחק ראשון

ישם משתתפות על האמטרי-שייב הזה. יש לו
דיוח של כסף."

"אמא, למד לא נוחים גלולות לחסידותו"

"אמא, מצאת את זה?"

"בנינו, נדמה לי שזוהי לוקה יותר מדי גלולות
מדי."

יש 33 דרכים להפוך את החורף לחורף יפה

נכולך של אל על!

קחו את החורף הבין. למשל, הוא ממתיק לכם ב-13 אחוזי סקי בעירות
חופת ביותר בארץם השווייצרים והאוסטרים ומאמץ אתכם לנחות
מסקי ומשענוגות אחר הסקי.
... ואם תחשבוטו תלכטת לא מדברות אליכם, קחו את בירות אירופה
למשל, חורף חופת ממתיק לכם ב-14 שנים בדלות באירופה המגישות
שפע של מקומות בילוי ותוססים ואומתיים.
... ואם גם תצעת וז משאיר אתכם קרים סימן שאינם שייכים לאלה
שחולמים בחורף על... קיץ! לכם החורף חופת ממש שש חופות
קייצות ומרדוקות בארצות שכוחות שמש באפריקה, דרום אמריקה
ואחריה.
בחרו את מתוך 33 דרכים של אל על תפכו את החורף
לחורף חופת.
טיסות, מסלולים, בדי מלון וכל שירותי חקיקה כבר אורגנו
עבורכם. לקבלת חוברות המידע ומרטים נוספים פנה אל
סוכן הנסיעות שלך.

עבשיו גם אתה יכול
החולף היפה
אל על

הכניסו לו עז

האיש בעל אלף הנובעים

ז"ר של שבת

מאת אבי רו
צילומים: ראובן קסטרו

לדוד ארמון, פירסומאי, יש השפעה גדולה על תרבות הפנאי שלנו, באמצעות כהונתו הרמה ברשות השידור. לכהונה הרמה הגיע בזכות עסקנותו השקדנית במפלגה הליברלית. העסקנות הזאת מוזנת היטב בקשר עם שריהאוצר מודעי, שארמון הוא יועצורלתיקשורת.

דוד ארמון, ליד מינה העוררת דמיון במסורת. אבי רובינשטיין חושב שארמון עם שאינו מפרץ בכלל.

האיש בעל אלף הנובעים

האימפריה העיסקית המסועפת של ארמון אינה סובלת מפעלתנות הציבורית הענפה, ולעזאזל עם מראית עין המדיפה ניחוח לא נעים במקצת של ניגודי אינטרסים צורמניים.

6/10/86

ביום שני שעבר, כש כל יום שני לפי ניהולתם, חשב דוד ארמון את מיגבי עת המשיגה ליושראש רשות השידור, לארמון יש, אגב, הרבה כסווייטאש: כובע של פירסומאי וכובע של איש עסקים וכובע של יועצורלתיקשורת וכובע של פוליטיקאי וצלינר של מיליונר ואפילו הילה של מתורגם - וגם כתרמישנה מרשות השידור, ובכן, כיום שני בשבוע שעבר, חשב ארמון את מיגבת רשות השידור, והם את שולח המהדרת שלו וסע לירושלים, לשיבת הולדת המנהל. כבר שנה וחצי שדוד ארמון מייצג את המפלגה הליברלית בוועד המנהל, וגולת הכותרת של פעילותו זו, לפי שעה, היא מחיקתו של "השבוע יומן אירועים" מלח מישורי הטלוויזיה בלילות שבת. כיוון שמצא כי מגוון התרבות הזה, עושה שחור-על-הנשמה לעם ישראל.

גם כשיבת הוועד המנהל בשבוע שעבר הוכיח ארמון רגנה כנה לעם ישראל ומשום כך תבע לרעת, בשם "עשרות מאתיים שהתקשרו לאולפן", מרוע בשבת, במהירות החירות של חשך כבוקר, לא שודרה בקול ישראל תוצאתו של מישחק הכדורגל בין גברות ישראל ונידולנר, שהמתיים כשעתיים לפניהם. גרעון לב-ארי, "שחחצוררת בשבת בשעה ששנהחצו, ולכן החמצת את מהירות החירות של שבע ושמונה שעות שודרה התוצאה, ולא רתה לך המבלגות להמתין ליסוד השבוע בשעה עשר אשר כלל ריווח מפורט על המישחק, ושעליו הודענו מראש, הודע לך, גילה לב-ארי, שצילצלת לתרבות שודרה אצל זה עוד לא אומר שלאולפן התקשרו עשרות מאתיים". ארמון עבר לעצין אתר וחמור, לאיסחורו מרוע משרדת הטלוויזיה גסויות כגון חמלה

סלף-מייד-מן

לכל נטייתו של דוד ארמון לחזקת, המסיד אותו ענף המתכת, הזיעה והשומן שמיצרות ידיו מסלו את אדמון כפועל מבלטנות, מלאכה המחייבת דיוק רב, וכך נמנע ממנו מללכת בדרכי אביו, האם הרוויחו ענף המיסוס, עולם העסקים והעסקנות הציבורית, זו שאלה נפרדת. הוא נולד למנו ארבעים ושמונה שנים למשפחת רוט, שומרת המיצאות, בשכונת פלורנטיין שבדרום תל-אביב. למד בבית הספר היסודי-רדתי תחכמוני ושנתיים בתיכון הדתי מודיה, אחר-כך המשיך בבית הספר המיקצועי מקס מין ועשה בגרות אקסטרונית. בגיל חמש-עשרה חשיל את חברט שבו נהגו חניכי בני-עקיבא לבסות את מרחותיהם עד להמצאת התימח-הסרונג, והתמקד, בצאצא שירת בחיל-הקשר והשתחרר בגרות רב-טוראי ("אבל חיותי מדרי"). את חייו העצמאיים התחיל בשיוט על אומניים כרוכשי-מדעות למען העיתון "חדשות הספורט", וזמן קצר היה אף כתבת-ספורט, ולבסוף עבר לחל את מחלקת המודיעות של העיתון. המידעוס תפס אותו, הוא מתח משוד עם שני לקוחות, ובשערים-יומש שנה בנה אימפריות מידעוס מסועמת המבוססת על קשרים משוכחים, אישיים ופוליטיים, ועל ברונות מוגבלת מאוד. הוא שותף, בין השאר, בחברת ששמה "טוטו", בעלת הזיכיון למידעוס על-ידי שלטים במינרשי-ספורט. כבכיר ברשות השידור, הוא לגמרי לא יצטער על ריבוי שידורים ישירים ממגריה-הספורט. היום הוא יכול להרשות לעצמו גם הרפתקאות כושלות לטובת הנוסטלוגיה (הסטימונטים, למשל, שותפות ב-חדשות הספורט), כורמיחצנתו הפירסומאית, וליזמן השבועי, שבועון העלוב והכושל של הליכוד, ביתו הפוליטי. מריושם, אפשר למצוא בעסקיו חריגות ממירסוס. לדוגמה, שתי חנויות שגרבושו בדונגווי-סנטו, ומשכרות או שותפות בהנות תרתיים "רדו", מ"רדו", אגב, מניעה לו משכורת חודשית כדמי-החול, חזאל ומצב תקומת היה כוח שלא שולח לו המשכורת, בא יום אחד ולקח במקום משכורת בודשת-סלוןויה.

ארמון אוהב כבוד וחובב של תחיים חסידים, יש לו ידידים ומכרים רבים, גם בצלאל מדח, גם פלטרשון, גם הנגל נגדו, גם צירי, הוא עוזר להם בעצב עובד בהחם מוחיותו. דוד ארמון נשוי בשנית, ורעייתו הצעירה, חרה, מאשתו הראשונה יש לו שלושה ילדים. לאחר האלפנים, שבו העתיקו למענו (מקסטה מיקצועית לקסטה ביתית) קטע נמחר ממכס-ספורט: הוימנון, או תרועת-ההיצחון, של קבוצת מכבי-חיפה. כנראה שרק בזכות צירוף-מיקרים נדיר התנסס על חולצותיהם של הכדורגלנים המומרים שמה של חברת-המכונות וחלון שדוד ארמון (לא ארמון המישנה-ליושבראש: ארמון איש-המידעוס) הוא הפירסומאי שלה. השירות הזה, שנעשה למען ארמון כדי שובאיים האבי, שעות-נוספות כליל-שבת, היה עולה לך ולי מאתיים דולר, לא קיבלתם שום חשבון על שום קסטה, הכחיש ארמון והתקטטם לרעייתו תשלום תמורת ההקלטה, שנעזרה ליצרניים השוורים של הרכב המיניסטר-אילי הישראלי. אני לא רואית בזה טעם לפגם, אם יש בזה טעם לפגם, אני מצטערת. ארמון אמת הצעיר, אגב, הוא גם יושבראש ועד תכסים של רשות השידור ולוחם ללא-יתר בביהובים.

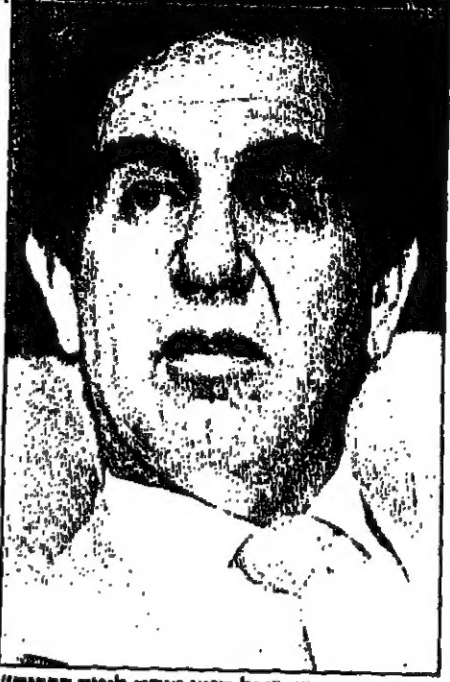
המשך בעמוד הבא

אלמלא רגא מי שראג למירסוסה של ההתרשות חזאת בעיתון "חדשות", היה עם-ישראל שריו עייין בחשבת הכערות מבלי דעת שחשקוס הוא של ארמון (מכמות ריסורטר זריון). משומה-לא לא רגא איש לחביא ליריעת הציבור גם את חזיותיו הקשות של דוד ארמון משידורי הטלוויזיה בליל-שבת ("הונה"/אמר ונה") והרדיו בשבת (התכנסה בנידולנר שלא שודרה בחשע), אבל אפשר בהחלט להתנחם ביריעה שארמון עוקב בתשומת-לב אחר המתרחש, בעיקר כאשר רוממים מקלטי הרדיו והטלוויזיה אצל היושבראש הדתי של תרשות, אני יושבראש (רשות השידור) בשבתות, מרט המישנה ליושבראש, ואני חייב להעיר הערות לפי רעתי, מתפקידי היושבראש לנקר את אשר קורה ברשות בשבת". את זאת אמר לי ארמון בשבת שעברה, ואני השתתפתי בצערו על ששיחתנו גורמת לו להחמיץ את שדודי, צוות לעניין, אל תראגו מוקלטו דרעני אותי היושבראש-של-שבת, אני רואה הכל בשבת קניתי וראו קניתי קלטות, כי אני חרי אראי על כך בשבת איש לא משלם לי בכסד-זה, אבל אני עושה את זה בשלמה". קרבנות השבת שמקריב ארמון תול-אביבי במסירות נוגעת-ללב למען חתונת המלכתית מטרחים אותו בשבתות, למעשה, עד בית הטלוויזיה בירושלים, כמל למשל, בערב-שבת לפני חורשיים, דוד ארמון שוטט אן בקרד-הרשות, שאל, בין השות, ואחר-כך מנה

(המשך מהעמוד הקודם)

באוגוסט שמונים ושלוש כבר היה ארמון יושבדאש ועדת הכספים. באותו חודש נשלח משרד השידור חשבון על סך 550 אלף שקל (כעשרת אלפים דולר) על תשרייריות שמיארו את תל-אביב ורד ארמון, הפירסומאי, פרע את החשבון כעבור ארבעה חודשים שטופי אינפלציה ארבע מאות אחוז ושיילם למעשה, כתמשת אלפים דולר. הגיבור של רשות השידור לא התפעל מהתרגיל. אבל קיבל הוראה - בעליפה - מהמישנה למנכ"ל דאז, נחמן רון (מאמ"ק) לעצור שוהיה לליכודניק, וכיום ראש מועצת אריאל) לעכב את דרישת הריבית על הפיגור. רון וארמון היו מידודים. רק אחרי שלושה חודשים, שבהם התעקש הגיבור, נשלחה סמיסון הדרישה ל-335 אלף שקל ריבית. יושבדאש ועדת הכספים של רשות השידור, כחובשו את סדרת הפירסומאי, נאות שלם לרשות השידור רק 73 אלף שקל. את השאר (282 אלף שקל של ראשית שמונים וארבע) - לא שלם.

אדמון: "אני איש שכל הזמן מנסה לזנוק בדברים"

מה ההסבר נדא שטופי? לא עסקתי בנושא הספציפי הזה, תירץ אדמון. "התברר לי בדיוק שמוניב בעבריה שהמינה חברה 'אשכול' כשכיל משרדיתיות ועיריית תל-אביב. החשבונות היתה אמורה מלכתחילה להגיע לשלום על-ידי עיריית תל-אביב, ובטופו של דבר הגיעה לחברה 'אשכול' - בסוגריים: לאחר שהחברה נסגרה - שפירסומאי אדמון היה אחראי לתשלומים שלה. מנהל הכספים שעסק בעניין שלם את הכסף, אמנם באיחור. בהחשבון כבר שנה הכספים ענבו כחוצאא מכר שהחשבון לא הגיע לידים הבנות לצורך השלום. ונעשה הסדר של פשרה בין מנהל הכספים של המשרד לבין הגורם שעסק בזה ברשות השידור, שולפיו) שולמה חוסמת ריבית לחקופה שהחשבון הגיע לחברה 'אשכול'." וזהו ההסבר. מלדמלה, גם לפי ההסבר הזה, שיש ברשות השידור מי שחילקו עליה. מתמצנת הפרשת הקטנה את סיפורו של יורד אדמון מרעה הכובעים: בעל תפקיד בכיר ברשות השידור שחא גם לטוח של רשות השידור: עסקן טלטי שטסקי הפירסומאי, גם ברשות השידור, אינם טובלים מקשרי המפלגתיים. אותה חברה 'אשכול', למשל, שניהלה בבעלות התאחדות המלונות ופירסומאי אדמון, ניהלה ללא מכיר מסעיריטוסם של אוורי תיירות - במימון משותף, ושווה. של התאחדות המלונות ומשרד התיירות: שרתיירות היה אר. ועודנה, הליכול - כארמון - אברהם שרד (אדמון) עם.

שרד ומשפחתו יש לי יחסים חבריים. ואספר להוסיף גם את עיריית תל-אביב, שבסימור הזה שודר תשריית החניכים ראשיהעירייה הוא ציף הליכול. שהכריז מלחמת קודש לכינור משרדים מלב תל-אביב, בעוד ארמון מנהל את קונסון הפירסום שלו ממשרדו שכוחב החשמונאים בליבו של לב תל-אביב. ללא חשש לפינוי כעתיד הנראה לעין אדמון היה פסע. בהתנבחות, יועצו של ציף לענייני התנבחות, ולפני שנתיים העמיד לרשות ציף, בתשלום, את

אדמון על אדמון: קוראים לי פושר

אני לא חושב שאני אושיות אינדיבידואל שצריך לכתוב עליה. אילו הייתי חולץ למולטיטקס, אילו היה מקום לזה, אבל ברע אני מנהל עסק פרטי. או למת אני מתראיין כיוון שאני יכול להתחמק מהעובדה שחלק גדול מזמני בשנים האחרונות מוקדש לענייני ציבור. אני מגדיר את עצמי כיום. אני איש שקל וחומר קטן ליוזם דברים. יש באלו שקוראים לי פושר: דוחף חרבה ועינוות. לכן תקעתי יתר בענין המדיניות מקדמא-רנא, ותחלתי. אני איש יצירה ויוזמה. אני חייב להודיע את עצמי כאיש קריאטיבי בענין המדיניות. יש לי יצירותות מסוימת ואני רואה בהן את הצלחתי והחוק שלי. אני אומר: את תיעסוק חצוביך מגיל ילדות. הייתי פועל בשדרות פליליות ציבוריות: חול מלשן המפלגה. תחילתי: חחן ומצא, אצלי, ומשיר עוד חרבה שוים, ורבה

שירותי חברה. אדר, שבה היה שותף עם אורי סלע (כותב-נאומים של ראשהעירייה) לטובת מערכת הבחירות לעירייה: באותה מערכת-בחירות היה ארמון, הפירסומאי ואיש רשות השידור, גם חבר ועדת המינויים של מועמדי הליכול למעצת העירייה. הוא הרי גם יושבדאש התהלה של המפלגה תל-אביב. אפשר להמשיך ולהפליג בעיסקים. בעסקים ובפעילויות: ככל שממשיכים, מתברר שעיסוק נוגע בעיסוק, עסק נפגש עם עסק, פעילות משיקה לפעילות ויד רוחצת יד. ועוד לא הוכחו את שרהאוצר מודיע, שארמון היה יועצו הדישמי לענייני תיקשורת (תמורת דולר בשנה) ועכשיו הוא יועצו הלא-דישמי לענייני תיקשורת (בחינם) אישרעסקים, כארמון, אינו נזקק במיוחד מקרבה למוקד ההחלטות באוצר, ולעזאזל עם מראית-עין המדינה נחת לא נעים במקצת של ניגודי אינטרסים בה צורמים.

יורד ארמון, אין צורך לומר, חושב אחרת. לפני כשנתיים לוועדה-מנהל, אמר, "התיעצתי עם משרד היועץ-המשפטי לממשלה ואמר לי כי אם לא אעסוק ברשות השידור בנושאים הספציפיים הקשורים למיקצועי ואין בעיה: לכן אני לא חבר בוועדות תשרייריות ותשרייריות. כאשר מוגיתי כידי שרהאוצר ליועצו לענייני תיקשורת, בנובמבר אשתקד, מוגיתי למשרד היועץ המשפטי והתברר שיש ניגודי אינטרסים בין תפקיד יועץ-התיקשורת לבין תפקידו ברשות השידור: בהסכמת עם השר, בנוסל המינוי שלי כיועץ, בסביבות נובאר-פברואר. מאז אני יועץ לאירישמי, בנושאים הקשורים בתיקשורת, כאשר השר מבקש להתייעץ איתי". מה שדולר אחר שנחקר לאוצר המדינה יכול לעשות: יגדור האינטרסים נמוג. רק משונה קצת שכחודש מאי השנה, שלושה-ארבעה חודשים לאחר ששינה סטטוס מיועץ רישמי ליועץ לאירישמי, לא זכר יורד אדמון לספר על כך לענת טלישי-שראיינה אותו להעיר. טעניין מה קרה בנתיים לזיכורו שכה התרענן לטובת "משרד".

בחן מודיע היה, בטרם פצה בקריירה המיניסטריאלית שלו, מנכ"ל רבולון, והפירסומאי ששרית אותו אז היה מייאסילא יורד ארמון. עכבור שנים, להיפארת מדינת-ישראל ולקראת מלאת לה שלוששים שנה, מינה יושבדאש ועדת חברים לסקרים וסמלים (נכון, מודיע) את יורדו הפירסומאי (בנוואר, ארמון) למנהל האירועים והמגזית של שנת השלושים, מכר-המדינה לא תמננג במיוחד מן המינוי הזה ומאוש העסקתו של ארמון (כחצי שנה ללא חרחה, והכיר את רעתו על כך ברו"ח השנתי מיספר עשריית-שעה את מה.

במיקרה כמובן, נמנה ארמון עם נאמניו של מודיע ואנשי סיעתו בליכלים. לא שזה המריע למינסטראמון לזכות בשנת שמונים-אחת, ללא מכיר, נבחה מתקציב הפירסום של חברה, "שיכון ותיירות" והמשלחת, שבראשה עמד ארן תימן וליכול, בלי ססק, אבל לא מאנשי מודיע. בדיק כשם שלא המריע לו בראשית השנה לקבל לתחנה של מאת אלפי חללים מקין תל-אביב: לפיתוח, שביכרה את פירסומאי אדמון על פני בנק-הפועלים, נבד. בקיצור, גם אם כל הליכלים הללו מתכסחים זה עם זה ומטכנים לטרוף איש את רעותו (ועודנה), לארמון אין בעיות: הוא איש-של-מודיע, וזכר של שרד מידר עם ציף, ביחסים טובים עם תימן, אני בסדר עם כולם בממשלה. הוא מצדד, אין לי אדייטיס. הגדה היא רק, שגם מעדיצים רבים אין לו בממשלה, כשניסה אשתקד להיכנס למקום ריאלי ברשימה לכנסת, קיבל שלוש-עשרה קולות: אפילו אלי קולס, שנגרף לאחרון המקומות הריאליים ברשימה, קיבץ חמישים קולות יתר. לא עזרו לארמון: הליכול-שכר (המשך בעמוד 31)

רצה מכונית חדשה?

צבע אותה בשיטת SAICO

צביעת רכב במערכת מיוחדת

בשיטת SAICO תהליך הצביעה מהיר, מודד ומשוכלל ואתה משלם כחוחו

אם אתה עומד לצבוע את רכבך בקרוב (גם תיקון קטן), עשה לעצמך טובה: גש לצבע רכב הצובע בשיטת "סאייקו". צביעה בשיטת "סאייקו" מבטיחה לך חלוקת צבע מאוזנת והומוגנית על גבי הרכב, חחת בקרה אלקטרונית אוטומטית תהליך הצביעה והיחשוב נמשך לא יותר מ-30 עד 45 דקות והמכונית במסרת לך ללא גרגירי אבק, חלקה, נקיה ומבריקה - כמו חדשה.

מה סוד השיטה?

על מנת לייעט את שיטת הצביעה המתפתחת, פיתחה חברת SAICO צבע מיוחד אליו מוכנס רכב, בשלבי הצביעה, מתוך אורז חעובי-דבר מילרטים מיוחדים בחום ובמחירות תוך תילוחי אורז, המכוניות ע"י מערכת אלקטרונית אוטומטית זרימה האורז מבטיחה שהצבע הוחזק חגורק מתאקדה בצלם למכונית בלי הערפלים חרגלים וזרימה האורז מתחלקת את הצבע בצורה מאוזנת והומוגנית על פני כל חשטת, ותחזקל משטח צבע יפה ואחיד.

תאורה מיוחדת האורה מיוחדת שטוחה, זבחיחת מבטוח את המכונית באור בחור, ברינג במחנה חדרושה ומכליל שחוק לעניינים בדיק חחר-ע"י כך מתאפשר לצבעי לאאות תהליך הצביעה הולך יתור ומתחיל יותר.

תהליך היבוש
בשל חיבוש-החלחה תוך כדי עליית טמפרטורת מבוקרם אוטומטית ע"י מערכת חבחת האלקטרונית, מחום אורז העובר את המכונית במעטה חסר חולד וגובר עד 80 מעלות, קצב זרימה מיוחד מבטיח יבוש הומוגני ויעוב הצבע עד ידגה חשיית מוחלטת.

מסידה מיוחדת לזקוק
תוך 30-45 דקות, מושגים דריגות קובש וקשיות שבדרך חטבע בחדוש רגלי מושגים דק אורזי חודש שלב חמור במשך 5-10 דקות והמכונית מוכנה למסירה ללקוח בשחנה חסמה נקמה ומבריקה כמו חדשה.

הערה: תהליך הצביעה מתבצע בחדר סגור, מבודד, עם אוויר מזוהר, ללא חשיפה לאור יום או לרעידות. הצביעה מתבצעת על ידי מכשירי מדידה אוטומטיים, ללא צורך במיון או בחירה של הצבע. הצביעה מתבצעת על ידי מכשירי מדידה אוטומטיים, ללא צורך במיון או בחירה של הצבע.

שיטת SAICO צביעת רכב במערכת מיוחדת

קח הנחה חג המולד באחד ממוסכים הצבע והרשומים ותלחח מתחנה

האני מן אלה

הכניסו לו עו

אבי ויסקליב, עשר
שנים מחלואות באילנה.
כדי להביא אוכל הביתה
הוא מוכר את
עבודתו לחנוך למשק.
"עשיתי חמון שטויות" -
הוא מודה, אבל כשרצו
אבי ויסקליב לתקן את
המערכת הם נחלצו
מחוסר שגשג -
ארגון הקניות. סיפור
של שלומיאליות,
טימוסית כנראה
התחלואות מודל 85.
הוא יעל מלמלמד
ולומים דמה קצור

אין עמית לדבר

אבי ויסקליב, עשר
שנים מחלואות באילנה.
כדי להביא אוכל הביתה
הוא מוכר את
עבודתו לחנוך למשק.
"עשיתי חמון שטויות" -
הוא מודה, אבל כשרצו
אבי ויסקליב לתקן את
המערכת הם נחלצו
מחוסר שגשג -
ארגון הקניות. סיפור
של שלומיאליות,
טימוסית כנראה
התחלואות מודל 85.
הוא יעל מלמלמד
ולומים דמה קצור

מלך מלך

ביום בו היה כל עם ישראל שטוף תאוות
הטורילוט, אמר אבי יעקוביץ. אני
אעבור עד כלות הכוחות. אבל אני אני
לית. הפתרון היחיד הוא בעבודה קשה.
ואחר כך אמר שאם ייאלץ, הוא יגן
בגופו על עור העצים הלכנות שלו. ושאישי, אי
לא אחר, יוכל להכריח אותו לגנוש את ארמון.
ואם מושב אילנה היה הוליווד, סרוב לודאי
שברגע זה היה נוחתת משאית על ארמון של
אבי, ושני גברים חסונים היו יוצאים ממנה
ומעקלים את רכושו. אבי, דרדאגב לא יתפלא
למצוא משאית כזו. אפשר להגיד שהוא אפילו
מתכוון לקראתה.
הדרך לאילנה יוצאת אשליה שהכל בסדר
ארץ וילות היא ארץ הצפון. איפה שלא תסתכל.
תמצא וילה. את חלקו רק וחלו לבנות, האחרות
(המשך בעמוד הבא)

האשה מתחילה בן, בנו. כשאתה בן 25, להוט להתחיל דברים, נמצא בלחץ מתמיד מצד פרנסי המושב, אתה עושה שטויות ואנחנו עשינו המון

„עשינו המון שטויות. האשה מתחילה בן, בנו. כשאתה בן 25, להוט להתחיל דברים, נמצא בלחץ מתמיד מצד פרנסי המושב, אתה עושה שטויות ואנחנו עשינו המון”

(המשך מהעמוד הקודם)
כבר מתנססות, בוקות בלונדון, יש שם מנגון ספרדי, ואיטלקי, וצלבני, וטורקי. חלקן בנות במקום שלא מוליד לשום דבר, ושום דבר לא מוליד אליהן. רק כשמגיעים לביתו של אבי, בן 36, דוד שני באילניה, נשכר משהו בשלימות האה. הבית נראה כמשהו שעוד מעט יצא ממנו בית. מן שילד, שמחורו מבצבצים חורים שכבר גרים בהם. כך זה עומד כבר חמש שנים. מרי פעם, כשיש קצת כסף וקצת זמן, מוסיפים ויירין כמה אנשים, ומקדמים איכשהו את בנייתה של הקומה השניה. אילו היו אבי יענקלביץ ואשתו, אחתי, נשארים בנסציונה, שם היו שנים מספר, יש להבין שכבר מזמן היו בונים בית כרצונם. הוא עבר בתעשייה האווירית, היא עברה כתרסאות מכונות, והמסכרות שהביא כסוף הורש וזו מכונות ביתר.

אבל משפחת יענקלביץ בחרה בחקלאות כדרך-חיים. וכאן החלו הצרות. ולפני שגיע לצרות, נביא דברים בשם אומרם, כדי שלא יתפרש חסיוחלילה שמשפחת יענקלביץ מצטערת על דרכה. אבי, השורשים שלי הם באילניה. החיים שלי הם עבודת האדמה, החקלאות. מפה אני אעבור רק לנבנה ממול, שם שוכן בית הקברות של המושב. אני אדם צעיר, יש לי זמן, אני אהגר על כל המשרים, כי בשבילי אין שום דרך חיים אחרת. ואני יודע שגם ילדי ילכו בדרך שלי. כי אני יודע מה הם טופנים בבית. אני לא רוצה להתעשר. אני רוצה חיים פשוטים וצנועים. אבל שיושנתו על חקלאות, כמו שאני מוכן להגן על חיי ילדי עם נשק, כך אהיה מוכן להגן עם נשק על חיי העדים שלי והאדמה שלי.

עכשיו לצרות. והם התחילו ביום שבו החליטו אבי ואשתו לחזור לאילניה. לפני עשר שנים, וסיפורם של השנים משקף את סיפורם העצוב של חקלאות בארץ. אבי, באומר, הוא רוד שני באילניה. הוריו הגיעו מירושלים. בתחילת שנות החמישים, במסגרת התנועה מן העיר אל הכפר, לא היה להם מושב בחקלאות, ואם הוא למד מהם משהו, זה רק אף לא להצליח בחקלאות עם דרכה מאמץ. אילניה של אותם ימים, וגם של ימים רבים אחרים, הייתה מושב שרק עברו היה לפני. סדרה אומנם היה שם דבר במחוללונה הישראלית, ובקריטריון אכן בילה שם בשעתו חלק מימיו. אבל הדבר יחד מה לא היה. אבי סיים את תשוא, והחליט שלא לחזור. בעצם לא היה לו לאן לחזור. לא נראה לו שהדרך הוא, ששמו אילניה, יעמוד אי-פעם על הרגליים. הוא נישא לאסתי, חי בנסציונה, ופתאום החלה גירסאדינקווא לכרסם. החקלאות כערה בעצמותיה. הוא רצה לחזור לאדמה. הוא לא שאף לאיכותיים טובים יותר, כפי ששואפים היום רבים הנוטשים את הכרם. כשבילו חיים במושב לא היו איכותיים, והיפה הוא הנכון.

אבי יענקלביץ (למעלה) וילדיו (למטה) במושב בארץ.

„אני לא רוצה להתעשר”

אני רוצה חיים פשוטים וצנועים, אבל שיושנתו על חקלאות. כמו שאני מוכן להגן על חיי ילדי עם נשק, כך אהיה מוכן להגן על חיי העדים שלי והאדמה שלי

תוך כדי חיפושיו אחר מקום לחיות ולעבוד בו, הגיעה אליו משלחת מאילניה, וקראה לו לחזור. הם ידברו אז על תנופת בניה, על הצטרפות של אנשים חרשים וצעירים. על דם אחר. והוא חזר. מה התחילה תאיכות שלי, הוא אומר, וחזר ואומר פעמים רבות, כי אבי הוא אחד הבורים שמאמין, שכל מה שקרה לה חקלאות בארץ, וכל מה שקרה להם לחקלאים - רק באשמתם קרה. הם עצמם כרו לעצמם את הברד אליו נפלו. והם נפלו בגלל שהיו נאיבים, „חשבתני שאני יודע הכל, ובעצם לא ידעתי דבר.

„נו קומנט”

תנועת האיחוד החקלאי מאגדת 78 חובשים, המבוססים על קואופרציה חופשית. הארגון מוגדר כאי-פוליטי, בוססתי לשמור את תנועת ארגון חקלאות, ששייך לאיחוד החקלאי, חרובות, ונה מרק, חממת אוני אל מר עמנואל מירדלנד, מי שהיה שנים רבות המוכר הכללי של הארגון ועתה מוכן כיושב-ראש הארגון. אבל הגיון לו שהתבחר הוא על אבי יענקלביץ, „אמח לי מיד, „איני בטוחה שהוא יסכים לחגוב” אמרתי לו. מר מירדלנד הגיב על בקשתו בנו חלשון. „זה אינו נושא מעניין, אין לו כל חשיבות. נו קומנט, נו קומנט”.

בתחבת יתו עטות רבות כנגד ארגון

הלך הכסף

לם חברי מושב תלמי-אלעזר-שליד חדרה, אסברו לתומם שארגון חקלאות הוא לא רק יריד הוא גם בנק. הלכו חקלאים התמימים, הוציאו כספים וחשבוניות, מכרו מניות בנקאיות, ושמו את כספם למשמרת בארגון חקלאות. מסתבר, שהארגון הזה שומר על כספיהם כל-כך טוב, שגם כשהם רוצים לחזוא אותו - הם אינם יכולים. חבר תלמי-אלעזר, שביקש בעילום שמו: „המצב שלנו חמור הרבה יותר ממצב חקלאי אילניה. הם חייבים כסף לארגון חקלאות. אצלנו זה חמור - ארגון חקלאות חייב לנו כספים, והדבר הזה חקלאים אצלנו החליטו שכדאי לעבוד עם הבנק ששמו ארגון חקלאות. הסיבה: הם הבטיחו ריבית גבוהה יותר מאשר הבנקים. יש כאלה ששכרו חובניות חסכוניות. אחריהם מכרו מניות בנקאיות עוד לפני המסולת. את כל הכספים הללו הכניסו לארגון חקלאות. היום, הארגון לא יכול להחזיר את הכספים הללו, אנשים רוצים, מבקשים שישחררו לפחות חלק מן הכסף, שנועד למטרות דחופות. כלום. אי-אפשר להוציא מהם אגורה אחת שחוקה.

„אני רואה שהעסק במושב שלנו עומד לפני פיצוץ. אנשים לא יכולים לחכות יותר. אני לא יכול ולא רוצה לפרט, אבל יש פה ממש מקרים טרגיים. אנשים חסכו שנים למטרות מסוימות, והם אינם יודעים מתי יוכלו לקבל בחזרה אפילו חלק מכספם. הוצרה היא, שאני רואה שזה ייקח עוד הרבה זמן. מי ידע עד מתי אנשים יוכלו לחכות”.

שמרויחים השנים בעוברי-חרץ. אני מוכן בשכר את המשק של אילניה. אסתי עוסקת בהוראת המקצוע שלמה. אלמלא עברו השנים במשרה מלאה מחוץ למשק, לא היה להם במה לקנות אוכל. התקוה הגדולה שלהם היא שבשנה הבאה יישאר להם מעט כסף מן הדיד, אחרי שישקיע את כל מה שנחצו להמשך הפעלתו.

לכאורה הכל מתחיל להסתדר. אבי ואסתי שילמו מחיר יקר על טעוכם, למדו את הלקח. עוד מעט יבוא הכל על מקומו. אלא שלא ריבירו עוד על „ארגון חקלאות”, ופה נאמת מתחיל העסק להסתבר. כאן עומדים אבי וחבריו אובדי-עצות, כמעט גואשים. מתרועעים מפעילים עורבניים, חשים מושפלים ומרומים, יענקלביץ של חקלאי אילניה ומאות חקלאים אחרים בעשרות מושבים, הוא סיפור הגולם שקם על יצרו.

[illegible]

מדינה פֿאַץ

המשטרה מחפשת חשודים. למעשה הפיצוץ נעשה באשף בקלות לעבוד לפיצוץ הבא שיחיד צור באותו יום והתנהגו המרדית באי-שקט בצה"ל ולזה שיבוא אחריו (עוד הליכה בשוק בע"ע). אבל לא, אנשים רוצים להוציא מהפיצוץ הזה כמה שיותר, כל מי יום נקלעו לפיצוץ.

ובוא שעתה של האנשים המורדים אלה שאין להם עם מי לדבר, וסוף סוף קרה להם מה שהיו רוצים להיות לעור לעם ולמולדתם. אתה חוזר לשרות תצור.

אחד מהם שחזר שנות ארוכות.
אני מבקש להתפזר, ואמר השופר.
אבל האיש לא מתפזר. להיפך חולצתו
מסרבת להתכסתר מעל כרס אבטיחית גדולה,
וכובע מצחיה זווני מושפל על משקפיו הטיטיות.
והוא לא מתפזר כל כך מזר. הוא אומר לשופר,
בלחש - ששרי מרובך במידע מרדעני מסוג -
שיש לו מידע על הציפוז.

ראיתי פה שניים.
מתוך שואל השוטר.
מחדם.

ואיך הם נראו?
שניים. הם נראו שניים.
השוטר. בנימוס תקיף, מרחיק אותו ואת

שאר הקהל שבא לפיצוץ, ובינתיים נמתח
התנעוץ. בחזור ששוב על המרכבה מועיל
לשבת, ואני ממשיך לבסס המילואים שלי,
להוציא אישור יציאה, כדי לצאת ולשמע קצת
פיצוץ חוץ. להתראות, בום בום בום.

ישראל

_____

17. מנהל

ישיבת חפץ

זני מן מה סעתי להתיצב ביחידת המילואים שלי ביופ. נסך הכל הלכתי להתציב טופס אישור צבאי וצילמה מזה רץ. נוסע חשבו מאוד שאני מקפיד שיהיה חמיר בדרגתי, והוא מונח בארנקי בין הישקירתי לרמותנו הולדים. כלי הכנסה אין יציאת, בנודק כשאני אומר שאני הולך ליחידת המילואים שלי, חברתי לחיים עושה לי את המוות.

תירוץ: "היא אומרת.
למה תביט עלי אביי? לא תביט
לנו נטע לך עליו וטוב לך. בכל ארץ שורצא
לחוצא לעצמו צו יציאה מהארץ, נוסע את כל
כיש מהתעוררות אפילו תופס לך ירוק עד ליפא
שנאלה בשרדות ירושלים, ועוד רגע אני מגיע
ליחיד המולאים שלי, שאת כתובתה המצויקת
אני מנעו מפרסם בכלי התקשורת כי אוננים
לכותל."

ואה, בחד המערכת של שדרות וסולנים, א"י.
שומע מרדכי אורן, ועוד מסען בחלה ותפסן לו
מחזורי עזר אחת מתחנות אוטובוסים של
מרינטי בחד המסען, תמסר קרמיקה על כך
במחשבות: ויהי לו רעשן מספוצצני כרדיוסלים
אל משוק הכרמל, שחור אורן שובב על הרצפה
לאחר כך התברר שחורן לא נמצע, אבל כעס
החלם, וגם א"י ויהי במצב של רוע עזר לשבש
על המדרכת, וא"י לעיס, תאמני, לו ויהמר
כחות החסון שוערסיל מאלכתא נאמנה
ומשקסיל לו את זה כנס שוח נבני לו לאורן, אורן
תמסר שחורן שמרתי לו בכסיל "יהודי" דיעה
מיה מיה מיה שחורן שחורן מיה ירע איפה יהיה
הרצון של מיה, ואולי יהיה ליהסאר, כבית
למדת מוסס והיצאה, עריון שלום בינתי
לכח שבינתי וארנתי מרדורן, המבניס אשק א"י
אחרי אורן בריוץ דיעים מיה ומה ומה ומה
משילם תלכז אורן עזר, שבינתי כחם האורן
בכח כחם כל עזר עספוצצני, עזר שחורן יעקוק
שלום, לו לשמע משום שחורן תחורשנה מרד
מיעיס.

התנועה נוצרת, והיא יזמה תגורל של חשומי האוויר, שלב את תאר לעצמו שיטת בחלקי פיצוץ. והוא שבט שכבו תאר יתום שיש, ניב חומי אצל דיווח, אולי יעזור לאיזה וקנה לחצות את הכישל של החשי. אבל ובה אלימים גדול, ויש פיצוץ, פיצוץ באור של, מתקפידו את-עצור. התנועה כרי להק על כוחות הכיטוח להגיע למקום של מבטם מוציא לי עין: והכרי שלו חכמה

תעמוד בצד בבקשה
מה קרה?
לא שמעתי!
מה זה היה?
פירגוע חבלני, "אומי השומר האזרחי"
בנאות.
אני מתנה בצד שדרות ירושלים, לוקח
נשימה ביתנים, כוחות הביטחון, אז, כואב וקור
לילך בשמן, והשוררים מניעים במחלה למקום

רק פעם ביוכל אפשר לקנות

[illegible]

בית המדרש

רשת השיווק הישיר של שטיחי כרמל

★ פתוח
במוצ"ש
אחרי שעת השבת

[illegible]

* רמת-גן: דוד מודיען 13
 * רמת-גן: קטון אילון, דוד אבא הלל
 תל-אביב: נחלת בנימין 37
 תל-אביב: ברוכים, דוד ישי 13
 * נתניה: דוד שמוראל הנציץ 5 נחשק חיים

סוחרים מורשים :
חיפה: שיח, חרצל 48.
כיכר ויצמן 7 • ירושלים

ליבר ובסך 7 • ירושלים • סומך, יום 44. בית השטות, יום 50. • אשרוד • בית קינג, אורז והמטות חקלה.

מלך מלך

20% 30% 40%

הנהחה

מתנה

דעת חזית המאגנה הגדולה בישראל.

קח את ההנהחה בתחילת העונה

גברים	נשים	ילדים
- תולצות שריון	- חליפות	- חליפות גזינג
- ארנ'	- סרטיים	- סרטיים
- סוטר שריון	- חצאיות	- מכנסי ג'ינס
- מכנסי קורדור	- חליפות גזינג	- מכנסי קורדור
- חליפות גזינג	- תולצות בטח	- מכנסי
- כליירים ומעילים		

לבית:

- מגבות, עופדי יצוא 40% הנחה.
- כל מצעי המיטה 20% הנחה.

הכל ב-3 תשלומים!

כל הקונה בסכום מעל 200,000 ש"ח יוכל לשלם בשלושה תשלומים שווים ללא ריבית וללא חמירה:

- שליש בקנייה
- שליש בדצמבר
- שליש בינואר 86

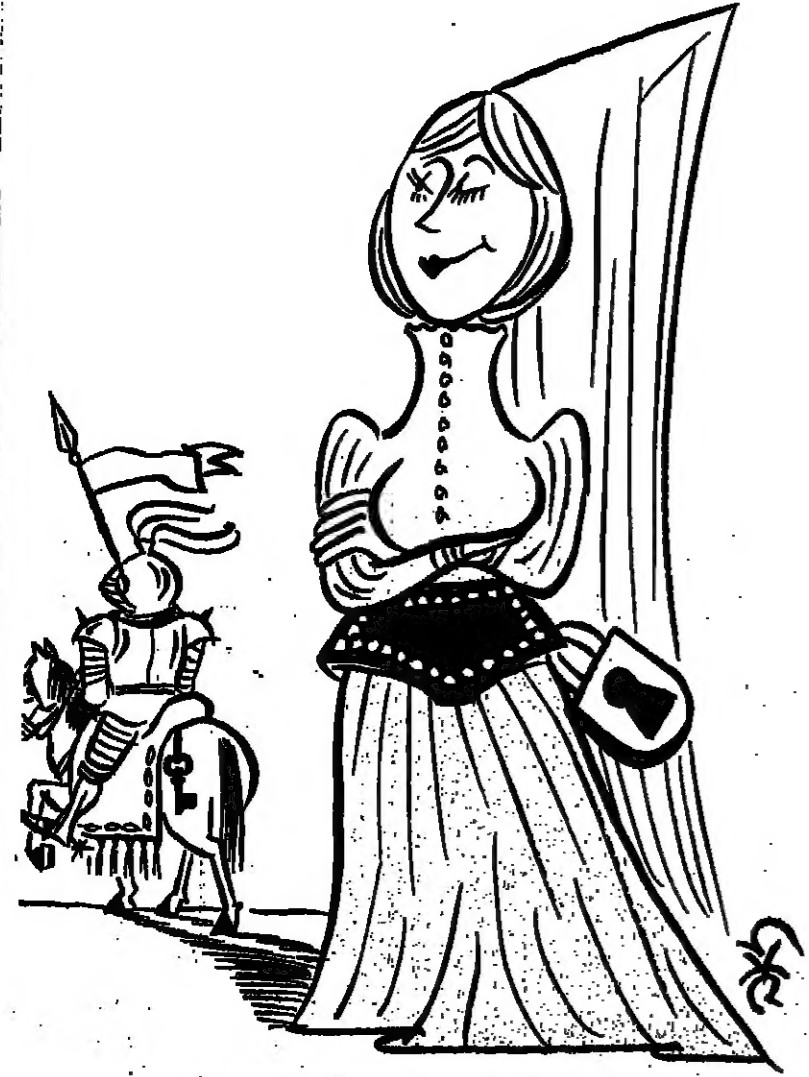
מבצע התשלומים - כולל את כל המוצרים ברווח ובס את אלה שנמכרים בהפסד. אפשר לשלם גם בשקיקים וגם בכרטיסי אשראי.

ישראל ברגו אלא מה.

פעמיים תורכי זנחם תלמי

סינדרלו אותי המניאקים

ת שב יא עיוני, חשב. וואלאק יא זאכין תצקע למנשה שיביא מה פעמיים תורכי. מה נשמע בבית. איך האשה, הילדים ואללה, עד שיבוא הקפה נפתח אולי אבטיות, שיוורד לך את הצמאון. בחיורן רואים עלי שאני מבואסו ביאסו לי המניאקים את היום. הבאדם נכנס רגע לבנק הדואר לשלם קש עד מוסק, יוצא החוצה - הנאחט הצהוב יושב לו הולל. סינדרלו את הטנדר שלי המניאקים כמו שאני רואה את הנאחט הצהוב מוצץ את הגלגל הקדמי, עולה לי הסעיף. אני מחזיק פטיש שלושה קילו משביל לפרצץ את הבזונג הצהוב מהגלגל שלי, אבל לפני שמוריד את המכה צועק לי אלברט, דחיל-דאבאק מצליתו שכחת שאתה סוחב על תנאי צרות אתה מחפש או מהו מה לעשות, צודק. אני מוריד את המטפוש לאט לאט, וורק על הסנדר חצי קילו מורחט ואמר שישעורו המניאקים. אחר כך חולק למשרד שלחם, משלם כמה שום דוצים ואומר להם, יאללה ג'מט-אל-דורא, תבואו כבר למרחק את הנאחט הצהוב מהגלגל שלי. אז מה הם אומרים לי רק מחר בשמונה בבוקר מתחילים לפתוח. תחיה לנו בריא, הם אומרים לי. אז על המלים הולח בא לי עוד הפעם הסעיף. אני תופש את המניאק בחולצה שלי, אפר לו, אם אתה לא בא תיכף ומיד לפתוח, אני פותח אותך לחצי. דחילאק, אומר לי אלברט, יש לך שלושה חודשים על-דנאי, תקרר את המעע שלי.

וואלאק יא זאכין אמת למנשה שיביא מה פעמיים תורכי אז מה קול לו לאט, סינדרלו לו את הקומקום יאללה, עד שיבוא הקפה תביא לה איזה אבטיות, שמוורד את הצמאון. אלברט אומר כל הצרות באות מחשבים. תמקין לי אלברט צודק. מאיפה אתה חושב הסנדרים האלה מה סטוריים את הגלגלים של המכוניות איפה הם אני הייתי בטוח שזה תמצאם על ציץ. אז מה אומר לנו שלמה ועקינן אומר, ציץ במה באדם חכם, אבל את הסינדרול המצאנו אולי אף שנים לפני שהא מלך.

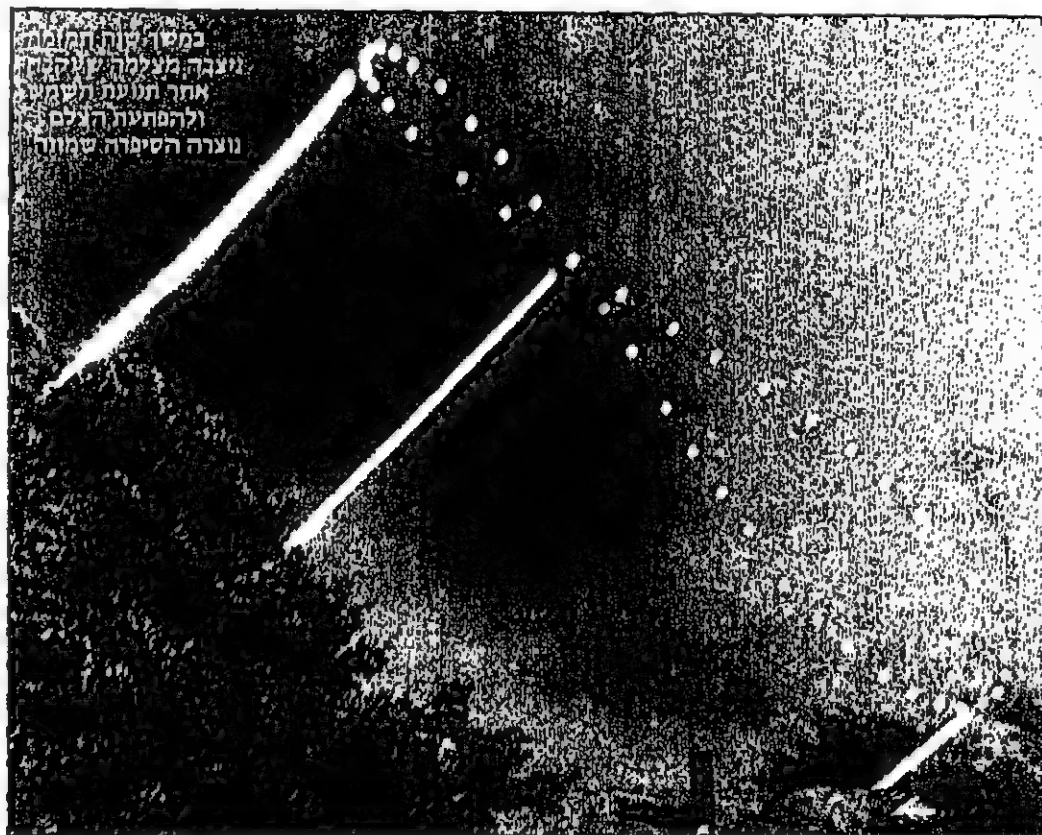
ועקינן בואם משביל, תיקח בעיונים סטוריה מה שהיא אומר לך. מה היא אומרת ומה אומר שכבר לפני אלף שנים היו מסנדרים. מה היו מסנדרים אני שואל אותו, את הסטורים, את העגלות איפה עגלות, צוק, את הנשים היו מסנדרים. יאללה, אני אומר לו, תעשה יחידות במקום אחר, איך סינדרלו נשים החזיקו אותן מסנדריות באמצע הרחוב כל חלילה מה פתאום, הוא צוחק, לא את חולל סינדרלו, שמו את סינדרלו. יאללה, אני אומר לו, תתן את הקטע פסם, הוא אומר, חגבי היה חולק למלחמה שנתיים מינימום. כמה זמן יכול אשת להחזיק מעמד תורשו חצי שנה או דבר ראשון לפני שהיה חולק למלחמה היה חגבי מסנדר את האשה שלו, שלא תאכל מחמד. מסנדר איפה אני שואל אותו. נו, בחיאתאק, הוא אומר לי, איפה יסנדר אותה בארון אותה באצבע יסנדר אותה יא אללה אני אומר לו, בחיי לא חשבתי על זה. הכל כתוב בספרים, אומר לי ועקינן, תקרא ספרים תדע הכל, לא תגיד לי ציץ המצא את הסינדרול. אז אתה מבין איך זה עבד לפני שהיה חולק למלחמה היה חגבי שם לגבות את הריבית הפרטי, מציא את המפתח, מתחפף שנתים שלוש, חור, פותח את הסינדרול... ואודורב

ה זה סוף סוף הביא לנו את הקפה. עבד לאט מנשה זה, אבל איזה קפה יוצא אצלו, לושק את הידיים שלו. אתה שומע, מה שלא הבנת זה איך היו סטורים לגבות את כל האיסטטלגיה. שאלתי אותו, תגיד ועקינן, איך זה עבד. טובים, הסינדרול שום עשו היה שגנן. רק מפריע לגבות לזונתהם יעני, הכל היה יכול לנצח, שום דבר לא נכנס, אם אתה מבין אותי מבין, בטח מבין, אבל תגיד לי, אני שואל אותו, מה היה קורה אם חגבי היה מרגל לא חוזר אין בעיות, אומר ועקינן, אבל הבעיה מלאכה היה תמיד מפתח סטאר. אתה אני אומר לו, אם יש מפתח סטאר, אי אפשר היה לקבל אותו לאיזה ערב בכת, כמו הלואה בין חברים, בלי

קבלות וואללה, אומר לי ועקינן, זה באמת אני לא יודע. זה לא כתוב בספרים. אבל מה שאני כן יודע, שאם הם חיים היו סינדרים כאלה וחיו מסנדרים את הנשים, המפתח הסטאר היה עובר אצל הג'מטה מיד ליד. תמקין לי צודק הבאדם. תתאר לך שאני משיג את המפתח מתבלי-מלאכה. וורד לסיף של הנגבר, פותח, סוגר, אומר תודה רבה וחולק. בדרך לבעל מלאכה אני פוגש אותך, חברים טובים אנחנו, קטנה תיקח, אני אומר לך, תיקח את המפתח הקטן והנחמד הזה, תלך לנגבר. תתן את המפתח, אבל אל תשכח לחזור את המפתח. לבעל מלאכה. סגרנו עניין מאה אחוז, אתה אומר, לוקח את המפתח. נכנס לסיף, יוצא מחסיף, חולק לחוזר את המפתח, בדרך אתה פוגש את מנשה מחקפת. שגנן של קפה עשה-מנשה. למה לא תעשה לו טובה, שוחזתה גם כן תיקח את המפתח מנשה, אתה אומר לו, ושיחזתה לך לבואות. רק שלא תשכח לחזותי את המפתח לבעל מלאכה. בדרך חוזר מהנגבר לחזותי את המפתח פוגש מנשה את... בחיאת אללה איזה שטניות אני מדבר. איפה מסנדרים חיים נשים, איפה. מכוניות הם מסנדרים לו המניאקים

פּוֹלֵא אֶדֶנּוּ

מי שהיה לשוטט
למפגשים בעולם הבחי
נראה, מנהל המהרה;
העבודה הנקראת
מכבד לראש, ובה מאה
צילומים מדויקים, שעשו
היסטוריה. מוצאיהם היה הישגם
בשילוב המדע והמחשבה והחשיפה
השנים האחרונות, מאז התחיל
עידן הצילום.
מדע הוא לא רק הישגים
טכנולוגיים, מדע הוא גם אמונה.
יש שם תמונות בקדמיה
תת-מיקרוסקופית ותמונות
בקדמיה קוסמית, ויש שם
צילומים, המגלים קרנה סמויה
שהיא מראה עיני גולה, ותמונה
שמציפה אותה בליני מילד או
מחירי מאד, כמו ספירה של
השמש; צילומה שהיה במקום
הוא בשם שנה המילה קלטה
אח תנועת השנה סביב השמש,
והתמונה את צורת הספירה
שמונה.

השעות הנדולות של המדע
בניין המצלמה במיחזא ממוחזק
העולם החיצון וממקצק
החוקים שחורטות וזרמים
וקרנות ואורות ואפילו נשמות
שקופות. לכל הצלם שמפיות
הסרטיים ניהודת. כל שיתוכנה
התצלום הראשון בקני זמנ
שביצע מנה הרענן, וחיילם
נכנס, על גוף אשתו. והצילם
התבעור הראשון של עובר ברחם
אמו. והתצלום הראשון של
כלי הנורסני בעת מלחמה.
והתצלום הראשון של מות האדם.
והזוגות שזרני ליוור, שברן
אפסר לדאות קין צילמו את
הזוגות, שזרני וזרני וזרני וזרני
אפסר לדאות קין צילמו את

של היתר, ותמונה שקופה,
שנאמרה קופסת אור עם עומק
ולת-ממיד.

התעוררה הושאלה למוזיאון
המדעי על ידי המוזיאון למדע
ישראלי, שם נכתב ללחלוח רבת
ועם הפעם הראשונה שתיאמר
לגבולות בריטניה. הוצאת
הספרים הוקדמות של
אויברטוסט אקספורד הקדישה
ספר מיוחד לתצוגה התעוררה,
למנועם הכספים שבה אור
התעוררה, ל"גן דאריס",
שהיה דאריס חזק.

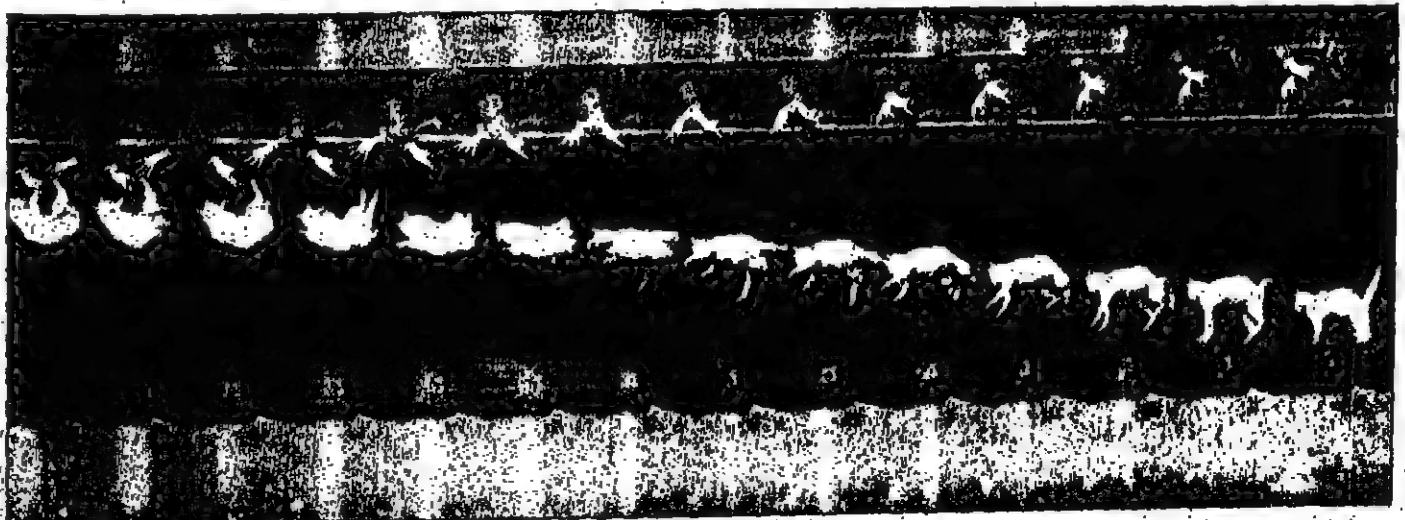
"טבוע", המזוהה להלואי
 למדע על שם יעקב דגני ומתח
 למנו כשעתיים. הוא מדע אצורה
 ידימית קדושת שונים על מדע
 וטכנולוגיה. מאז מתחיל בקידו בו
 כמכארה וחומשי איש, דרובם
 נועיר. למד כמה חודשיים נפתח
 אף אחד על שם מולי דגני, ד"ר,
 החולל בית מלאכה ומעבדה
 לחנוים ולעור, ואודוטוריום
 לחשיים איש. הוא נבנה בכספי
 התרומה של משפחה מזלי דגני
 שגם ציג המיסורם

אלמי בני נוער משתתפים כבר
 בחוגים לנעור ונחור מדע,
 בהצאות ובמתחור של המזוהה.
 הלאה על משפל הזינוי זה
 הנועה את הנחלה הטכניון
 להקצות את כל קמפוס הטכניון
 בנדר הכרמל למשגו חקיעה על
 "טבוע".

התערובה ומתחור ב-4
 בגמבר, והיא חזיקשן 18 עד
 בדמבר.

צרכה גרנות

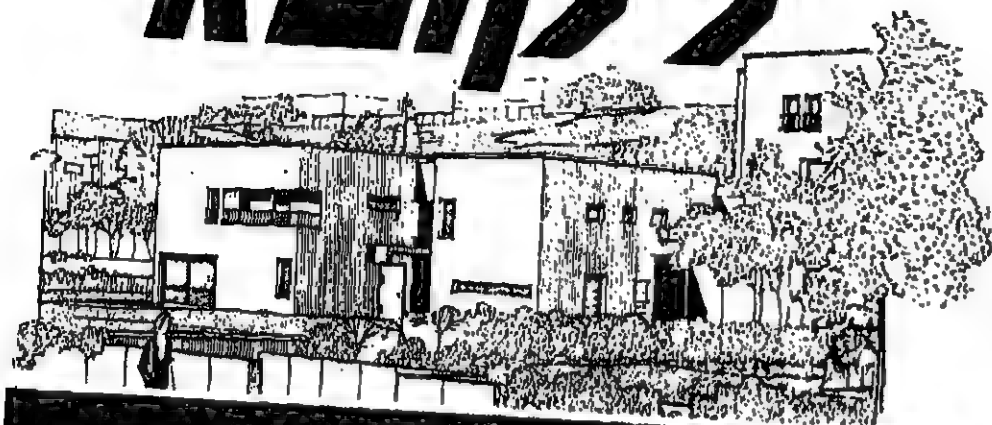
צב'ה גרנות

איך תחזיתו נפל תמיד על דגליו החשובות צולמה ע"י אטייון דיל מארי ב' 1894.

ਖਾਸ਼ਕਾਹ 20

איך עברתי לקונט?

בגבעות הידוקות של אושדן

"צוותא"

חברה לשיכון ובניה בע"מ.

צוותא באלפי מנשה

חיים חדשים בהישג יד.

נשמח לארח אתכם באלפי-מגשח.
בשבת 10:00-17:00 ובימי חול 09:00-16:00.

משרדי מכירה בתל-אביב -- רח' דיזנגוף 16,
טל. 288939, 288067.

יחזל והחזיר בשבת ארזת. ונענו
למלי-משה בכבוש פתוח וישיר, 6 דקות
ושעה מול ספר-סבא. תגענו. רותי, אשתי,
פשוט והאמה במקום. אמרתי לה: "איך
עובר לקונו כל-כך ממאז? זה בטח יקר
נדי בשבילי". והיא אמרה: "דבר עם סוכן
התביחות. שמע מה יוכל לרדני..."

שמעתי. כדאי גם שאתם תשמעו: "צוורת"
מציעה עזרה במכירת הדירה הישנה,
ותנת משכנתאות מוגדלות מכסים
התבדה; מעניקה הוצאה עד \$18,000
... מענק מיוחד עד \$10,000,
ל-7 קוטגים בלבד.

עשיתי חשבון ולא האמנתי. עוד נשאר לי
מספיק כסף כדי לקנות לוחות מסונת קטנה
יד-עניה:

"עברתי" שאלתי את רוחי, "עברתי"
 החיירה ל רוחי בשמחה. עכשיו אנחנו כאן
 מב הזקק מאושר כל יום לבית-הספר, מה
 הפלא! יש לו מחדש ברמה

יש כאן גם גן-ילדים, מרכז מסחרי, טלוויזיה
בכבלים, טלפון לכל אחד, ותכשירי בונים גם
קאנטרי קלאב. 400 משפחות כבר גרות פה,
והאנשים כאן זה משהו. תענוג.

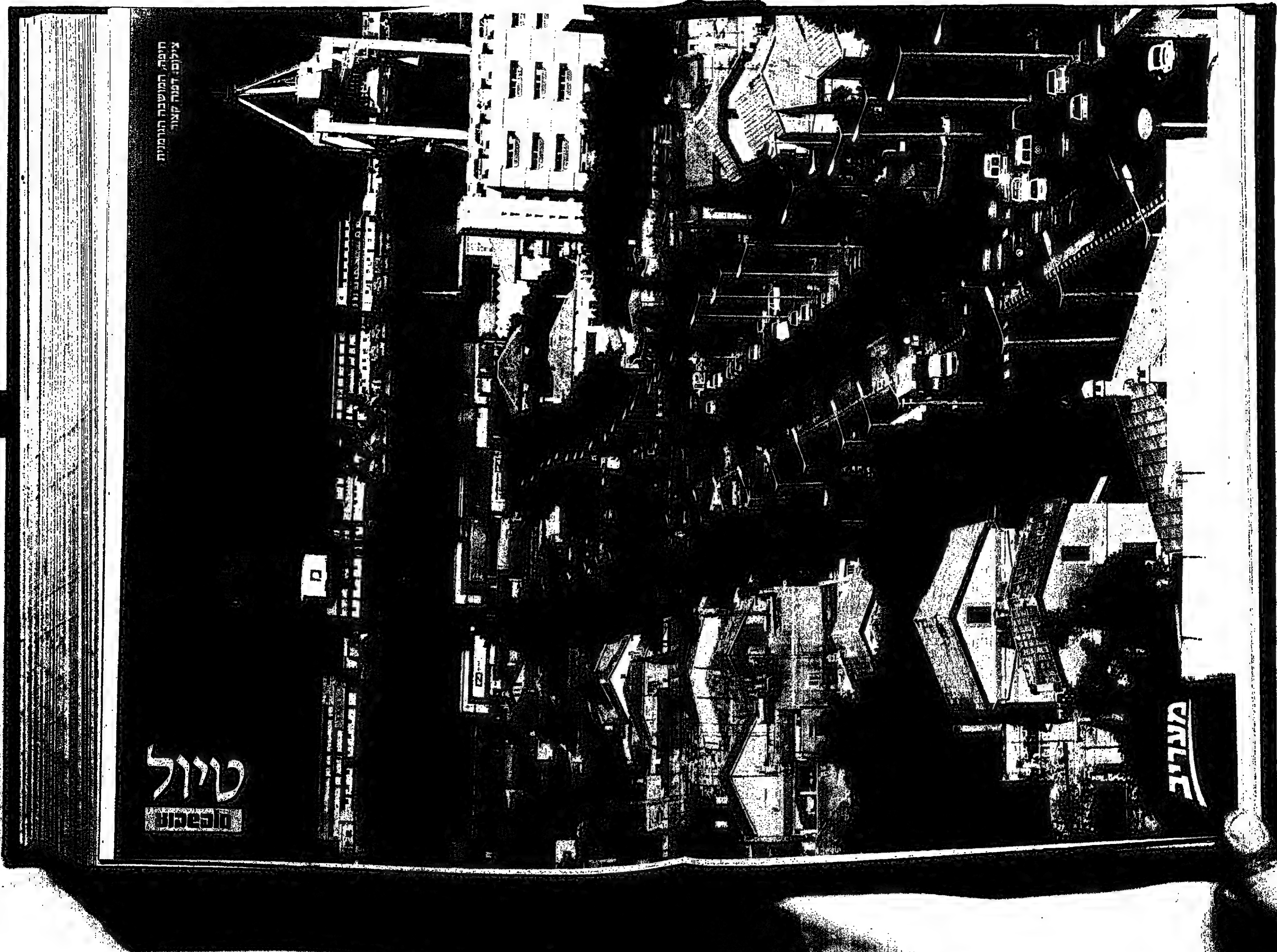
ומה איתכסל! יש מבחר של קוטגים
יפופים, מוכנים לכניסה מיידית,
שמחכים לכם באלפי-מקומות!
בואו לכאן בשבת. זה יום נהדר בשביל
התחלות חדשות.

... ..

האינפוטציה

חופה המושבה הרומית
צילום: דמה קצור

טיול
האפסוק

והמשכן
 עשויים. אם עד אפשר לחזות, להביא
 ברוח ברוח המן ולעלות מעט שמה
 כל ברוח הנפשים עד רחוב עכא, עכא
 ברוח עכא יום ערובי ויהודים
 שנוכח ובבתים שושנים. משטי
 טים מעט ברוח עכא עד הגשר
 ונולדים ברוח הנפשים, עד רחוב
 אלכוב. הרכלים אלן וסחבלים ממה
 שחמלה, עד החמים, עד העצים וה'
 שצרות עד ההשתלבות ימים השמיים
 עד מופת בחלון, ושל המצבים
 והנפשים בגגן ודוק, יש מה לראות

רחוב הפרסים נקרא כך על שם הפרסים האמירים, בני הדת הבתאית, שבנו כאן את ביתהם. בעקבות שבני הערבים, שהגיעו לחיפה ממזרח אירופה לפני מאה ועשרים שנה.

מרחוב הפרסים אפשר גם ללכת לאחרי ולילה, נישנוש, טענין וקניות אפשר להגיע אל שדרות בן גוריון ולמצוא את עצמכם באמצע מושבה העירונית בחיפה.

הגרמנים החיישו בו חיות חופשית. ב-1869, כעבור 4,000 שנה, חשבו הגרמנים, כפי שכתב "ההיכל" - "המפגש" באו לחיים חלקים בו ישבו חקלאי, בין שם להם. שבתם הטמפלרית הייתה ישיבות חקלאי המבוססות האדון האישי. הוא עמק יזרעאל היחיד מידת התבונה בין מדינות ומשפחות, כפי שמשמש לראות עד היום, היה מרוחק ומשולל. היה אכן יחידות ומפוסת ומעט נעמץ ירעי. הרחוב המרכזי, שחצתה את המושבה, היה ברוחב 30 סמט, וזאת נקדים בארץ ישראל על אחת

עד חיום, שדרות בן-גוריון בחיפה
ואחד אחד הרחובות הימים בארץ, בבר
הגרמנים, שגורשו מהארץ על-ידי
הבריטים במלחמת העולם השנייה,
ששתנו עולים 'הודים שבאו ארצה'
חזרו השואה ומלחמת התשעה, עדי
גרים בבתיים אלה וחלקם משמשים
מוסכים, מחסנים וברי מלאכה.
היום הם שתיים שלוש קומות, למ
חית המטבח וחדר הארוחה ולב

[illegible][illegible]

אצל לודס אוליבנט, סקוויי, ציוני
והתנחלות; וזאת אשורה תחת אילס,
התחננה גם כמיוזר סוף המהומה, ופת
ליו ציוני, מאבד, מאבד, תהתקת. אר
התנחלה משא את מאבד, באיטנטול
והתחש גם כמיוזר סוף המהומה.

בשדורת ברגוויי 14 חודש
התחננה תחת אשורה תחת אילס,
התחננה גם כמיוזר סוף המהומה, ופת
ליו ציוני, מאבד, מאבד, תהתקת. אר
התנחלה משא את מאבד, באיטנטול
והתחש גם כמיוזר סוף המהומה.

[illegible]

מי שחשוב ללכת אחרי צד ולתרגש
חזק מזה המים ישימן בדגל, דוד
דוד ואלנו להתבדלים.

מי שחשוב לטובס בעליה, ברל א
בב שטיט, או באמנות וכל עילת
אין בידן טעם ויכול אלא המבור
מקלות וזמני חמה. מהם מועיל לבקו
העם, ומהם מוטט ממשלך הצרפתי
הים. כן המבור נחמד תחת
כאן בעליה את המבטלות וכן
המחנה וכן דוד בעליה דוד
בבדו. מהמטקטק בעליה מבר
הם טעם האמיר - ככבד, הים,
יורד את המבור תחת בעליה.

המבטלות - כמנת קטנה ושל
המבטלות וזמני חמה וכל חרש
המבטלות וזמני חמה וכל חרש

[illegible]

מבצע* לזמן מוגבל!
דוד שמש אמקור
ב-6 תשלומים
חודשיים, שווים, לא צמודים
לא לדולר ולא למדד!
רק בחוספת
12% דמי אשראי**
* המבצע חל על מחיר המערכת בלבד (לא כולל החקנה).
** ריבית אפקטיבית מצטברת 7.2% לשנה.

[illegible]

שטח פרמי

אביגדור סטימצקי

צייר

אביגדור סטימצקי
לעבוד את יכולתו כצייר
בחדר הציור שלו

יליד רוסיה (1908), עלה בגיל 13, גדל בת"א, למד בבצלאל ובמריז, ממארגני קבוצת "אופקים חדשים". תמונותיו מוצגות בגלריה ובמוזיאונים חשובים בעולם. אב לבן ובת, גר ברחוב מאן בת"א ושוחה מספר חודשים בשנה בירושלים.

המיסה הלאומית בולטת לעיניו. כשעובדים בנצרים מצבים טבעיים למשל, יש דברים שהם נוח ל, תוך כדי עבודתו, לשים על הריצפה. לפעמים אני מקנא באנשים מסדרים, לאמי היו תשים יצאים מכלל לעיניו, הבנייה צבעונית וסדר בבית במין הליכה נמרצת. והיה בזה יופי רעננות, סדר, עד היום אני אוהב נשים שיש בהן דברים כאלה. באבי התייחסו מהפכנית וגם מהפכה משמורת ואני קיבלתי קצת מאמא וקצת מאבא. תלומדת הלב שלי לחפצים גדולה מאד. יש בהפצים הרבה חיים ואינסופיות. לצערי אני לא יודע לשמור על חפצים. לפעמים בא לבית חזאנה דברים יפים. והצייר חי בתוכם, אני, די שנים מסוימת כשהוא עובד, בתקופה של אינסופיות, כשרגל של עבודה אני מותח שם לב לריצפה, לעצים שאינם, יש אולי בלגן של אטלייה זו לא בלגן מרוב, כמו אחד שמשתוק לא מוצעת. כשהוא עצמו נמצא עם זה - זה חלק טבעי מהציור. שלל רק כשנכנסתי הביתה -

ולמה קשה לך לסלוח על מוגבלות, רשעות ושקר.
מה מרגיז אותך עמדות ומגבלות
מה אתה ועלבו מדברים ששיכחה טובה להם.

מה משמח אותך העולם מלא דברים שאני אוהב. נורא אוהב חיים למרות שלא תמיד אני נמר שמח.
מה הדבר הכי ישראלי בעיניך חסרונות של הגלות שישאל הביאה להם תוכו חדש ורענן והפך של נסיון בעם חכם.

מה אתה שואל לעשותו הופעות ובקורים שהם למורת רוחי.
מה גורם לך טיפוק שלמות. התעוררות אמתית.
מה מרגיע אותך מוזיקה, ספרות וציור שיש בהם גם המרגיע וגם המעורר.

מה נכון הילדות ההזוה ביותר שלך הספר "ילדות ונעורים" של טולסטוי מפה אותי ללחות שלי ולדברים של סביבה, משפחה ומחשבות שאני מודה איתם כל חיי והם אחד מהעולמות החשובים להמשך חיי.

מה סוג הביטוי החביב עליך להיות בחברת ידידי אמת.
אני אוהב המעוררות והתעוררות יש בחיים, אבל מי שקם בבוקר, הפעילות והיצירה שלו הם חשבון האמת והם יכולות להיות המעוררות.

השנה פעם לעזוב את הארץ רק לצורך פגישות והתכוננות במזיאונים. תמיד הרחבנו את השפה חיינו לציוויליזציה רחבה ולא תרבות לאומית צרה המוגבלת בפאנאטיות. תמיד חששנו ששפה שפה, כמו ארמית ועברית, אידיש ועברית.

מה בעיניך אשה יפה? אשה לא צריכה להיות יפה. בחברה שלנו, לפעמים היא מתייבשת ל"חומש לה ע"י זה שמותר לה יותר מאשר פעם. לפעמים יש מרחק קטן מאד בין מרחק פנימי לבין מרחק חיצוני, ובין חומש, חיסה, לפעמים אני אוהב אשה של ששור אהה. בלי קשרים ופנטזיות. היא קיימת לי. אני אוהב להיות בחברתה. פגישת אשה זה שפה. היא יפה בעיני, אומרים לי - חבל שהיא לא יותר יפה. אצלי סטנדרטים אחרים. אני אוהב לה - את כמו טיפאן סטוב. יש איתה אור בצבע שלה. אולי לפי משהו והפחד היא קצת שמה מדד. אני גם לא תמיד חושב שאיש כמוני מוכרח לישון עם האשה ודי יפה בעולם. יחד עם זה אני מאד רגיש עם מי אני ישן.

לפעמים אני אוהב אשה של משהו אחר. בלי קשרים ומגנטיים. היא סימפטית לי. פגישת אשה זו שמחה.

אני חושב, מזה עם פגשתי ודברים כאלה. ואם תהי לי יום ודאך - הלכתי ליטו. שחיתה מוציאה אתי מהמלגות. תהן המיוחד שיש לערבים בקשה הדברים עם כוס מים עם מרחים ואח"כ מן הבולגרים, עם התמימות והסימפטיה שולטים צבעי הגמל. מיני אחרים, חומים כאלה, אני כיהודי, ואינני מתבייש לומר גם כציוני, באדם ששקשר לארץ הזאת ודואג שלא תישאר מדבר, כי מונח גם אוהב את המדבר, יש דברים שהמחירה היא דמיון בהם. את ידעתי, יקומטי חשב בהתחלה שהיא יחמשי מורמון. אח"כ האה חשב בהתחלה שהיא לאנשים, יותר קרוב, יש קשרים סמליים. זה עולם גדול ומורכב ואנחנו בצורה הכי אמיתית, יכולים להיות קשורים לגיורים שיש בו.

בשמיני מדי יולי אני מתחיל להרגיש בת"א רק התגוננות. אין לי אנרגיה. אני תשוש וכמו חיה שבורתת לתלמה שוכנה, יותר, אני עובד לירושלים, פת אני חוזר לכוחותי. עבר ומרגיש טוב. בלי לדבר על חששותי של יד עם עבר אכל לפעמים אני פונה עם תגב לכל המקומות והחשבים מושכים מאד. אני צריך את ירושלים שלי. ממנה צב לירושלים והתרחקות, לא חשואה ורגשות. היא תמיד תחוש, אבל גם עם הגורל

אפשר ליצור קשר אינטימי. פושקין כתב על גדלות רוסיה ונשאר פושקין וסופר אחר - נעשה בכתיבתו משרת של המדינה בצורה הכי פקידותית. אני לא אוהב את הפלקסיות, לא באמנות ולא בחיים. למשל החלוציות, שגדלתי לידה, בשבילי זה לא רומנטיקה. אני מתעניין בה ואוהב אותה כי זה חלק ממני. לא אוהב את ערבי הנוסטלגיה והזכרונות, שמנסים כאילו להכניס אנשים שחיים את החולין לעולם של "דברים יפים". לא כך אני חי את החברות ולא כך אני אוהב את הדברים.

אני אוהב לצאת לחו"ל אבל לעבוד אני יכול רק בארץ. זאת הציונות שלי. האור קשה פה ואני קשור אליה. לפעמים אדם בוחן דרך חיים קשה, שקרובה לו. אפשר למצוא רוחות מקסימים עם אור יפה ולפעמים דברים שהם כמו חרמש על אבן - ואתה נשאר שם. התנ"ך, הנביאים, זה לא הרמוניות. זה נתן הרמוניות להתפתחות של תרבות. המידבר, היסוד הבדואי, התזויר, מין מורכבות עקשנית, יס"ת כונית, תרבויות שעומדות על פרשת דרכים, לא הרציונליזם האירופאי.

הייתי איש בודד מבחינה משפחתית. פעם הייתי מקנא באנשים שטוב להם. אחר-כך באה כנראה איוון בגרות והתחלתי לאהוב את שמחת אחרים.

יש לי בבית חרבה ספרים, אני גם קונח ספרים, אבל, בסופו של דבר, מוצא עצמי משאיר בצד ספר חדש וחוזר ומסרף באותם ספרים במטבח. למשל, יש לי כל כתבי צ'כוב ושלום עליכם. למה במטבח? כי שם יש ארון ואני חי לבד, אבל אוהב לאכול עם אנשים וכשאיני עם ספר, עתון אני קורא רק ביום ששי, אם יש לי כל יום, אני קצת נדבק אליה ומתעכב. נכון שצייר יכול להגיד - מה איכפת לי, אני מתעסק רק עם הדבר והצבעים. כמו שהם נכון, ככה זה גם לא נכון. לפעמים אני מריר עם אנשים על פוליטיקה. יש אנשים שהתגובות שלהם מענינות אותי, ולפעמים זה אפילו גותל לו דחף לצייר, כי באיושתי מקום, אתה מתעשר בתגובה שלך. באינסופיות. ואני אשור להיות כלי אינסופיות. הספר לילות וחומר ההפרעה מייבשת ומרחיקה. אבל קשה להגיד בדיוק כמה, מתי ולמה אהבתי. זה כמו ששאלו מרבית רגליים - איזה רגל אהבתי. אהבתי הרגל הימני. זהו החלקי. לחשוב ומאז אינני יכול ללכת, יש כל מיני שאלות שאם נשאל את עצמנו לא נוכל לומר.

האיננה נורית כרצקי צילום: צבי לבני

האזן של האזל

הבניס לו עז

(המשך מעמוד 13)

ישבו חקלאי אילניה וחשבו מרוע שלא נדריח את המעגל. שיבו חקלאים בעשירי־שבעת משומשי אחרים, והעלו גם הם את אחת רעות. הוא נקים לנו, מרוע החקלאים אירונג, שיאנו בחנו משומשי רבים, והוא יבצע בעזרתו את הקניות באדום מרבות. וכן את מציבת חזיתו־החזית, כמקור, היתה כלילית. לכל שהארגון היה עזר יותר, כך יכול להכל מעטו נמכרים יותר עזר קניות, וגבוהים יותר מציב מציבת. כמו כן יכול לטפל ביתר קלות בהשגת ההלוואות, אם יבכינום אלו וגורמים צריכתים. כך חזק ארונג הקמת של משמי האדום החקלאי. במחברות דומה לארגוני קניות של משומשי אחרים, שכל אחד מהם מאגד בחובו כמה עשרות משומשי. הדימניה לה קמת כל הארגונים הללו וזה.

הלרואתנו, מלש, הלחלח את התיחוח שלק אנוח מרי, האשכנזי, כבד היה שיה מאר, כג גמ בריחית המושביש המאריים בארונן הקהותל של איליננה בינייט מושביש עיירייס מאר, שויר וקוקיס להלרואתנו, קעק, לה לעמוד בתופוט התיחוח בהסתייל לעצמם. המושביש בא אל אירונ הקהותל ואחוריו רון לנו להלרוא של כספ, בקשטה עש, ערם ראשי ארונן הקהותל קרן בעש אשאם רוצים. הרביען מוטבר אשאי אל חקר מל מזה הרביען על הלהלואת אלס מל שחמוד יוחר - ארונן הקהותל גמ אל הסכיר להקלסיל כג מוטבר ברייבית בנקאית רגילוח הימים ים אינפליקט חלתיספרותי. כל אר דוגילי במשק הישראלי, עושח חישובים כול עולה לנו הכספ, ורק הקלסילקס קמים בחושן, ערוביני עש ררת חושבילי. כל עושיש מל עושיש ורשח המאמץ בכלל משתלם על ורלן, אומר אירי ענקקיני: **כרש ורואתנו - ורלן, אשחמם במבניי.**

[illegible]

אפי' בשנות '88 אליעזר נשבר מחתניו, ראיו' מה מקורו, ושב אל איאש'ש המשיח, הלחטנו לסגור את החוב שלנו בארגון הקניית, ולעזוב אותם. הלכנו לחברת ביטוח מסוימת, לקחו ממנה הולדואה, ביטוח שירטנו עליה מאיש, חוץ לאי הירוש' מרעץ, וזמנרני, וזמנרני, שהספקת כימאה וחומשים אי' דולר, בשרשם לחובתנו בארגון הקניית, והרשנו שנמשכו מספח'ה דגני'ה, ואש'ש לחוב'ה כראש שקט לכבודה, ולחזות'ל לחוד'ר כניחאות, חזנו להצ'ה ביטוח'ה, שבוזו אח'ר שנמשכו הולדואה, חזנו מכבד מארגון הקניית, שבו'ה מוודיע'ם לנו, שאנחנו יובי'ם על כסף 350 ש'ה דולר, ש'ה הוטפת יובי'ם על הולדואה ש'ה שילחנו: ארגון הקניית הודיע לנו, שנאחד יוש' לחם ברגנות דגלי'ם, עקב ביטוח יוש' יובי'ם לשי'ם: חם מהמלי'ם ח'ה לא נאפון ש'ה ח'ר' כ'ן

המוטבים החברים בארגון, אנתוני חקלאי אליגיה
לא מכירים בחוב הזה. איננו מוכנים שמישהו
יחייב אותנו, שלוש שנים אחרי מתן הלוואה,
שכבר תושבה לה ריבית, בכפרשי ריבית,
מטורפים כאלה. איננו מוכנים להכיר בכך,
אנחנו נעבור שמונה עשרה שעות ביממה,
עבודה מיזית קשה שממנה לא נצליח לשלם
אפילו את הריבית על ההלוואה.

חיוס מתקרב הסכום שאילנית לארגון הקנייתו לארבעה מיליון דולר. זה מה שקשה לשלושדרכיני החרול של לפני שנתים וחצי. כל זה אחרי שכושר, הקלאי ארגון לקול הלהקה חושבו בעתיד על חובם לארגון הקנייתו. סכום זה לא מתבקשים לכך שזאנתי חיבים עד סתיו כסף לארגון. עקב חוסר ארגון ריבית, אגזנו בהחלט שאופים להגיע להסכם ולשלם את הסכום הבשום אופן לא נסכים שלם את כל הסכום מבחינתנו. זה שור לאור היות אגזנו מוכנים שיעשו לנו חישוב לפי ריבית בנקאית, ואפילו בגובה ממנה. זה לא שאילנית אור נכון, הבעיה היא גם שילנו שלם בדקנו מיתוס מרע הקלאי. הלהקות, אבל, האם לא היה זה חובת מנהלי ארגון הקנייתו, אנשים שמסקלים שבר מלא מאתנו, בעצם, להודיע לנו שום לוקחים הלהקות שוק אגזנו, כתבאי-אשראי-מוסרנים"

„אנחנו אובדי עצות. אין לנו עם מי לדבר, אין מי שישמע אותנו ואנחנו קורעים את הנשמה

**בעבודה שאיננו יודעים
אם איננה לחינם. אני
רואה שהעסק במושב
שלו עומד לפני מיצוץ."**

הכלאי אילניו מברכים להכיר כחובם לארגון הקהיות. אולם, מאתן דרך כל החוצרות. התקלאית עונבת דרך של התקלאית. אינם כל כך מבלשסתם הארגון. הברנים אינם כל כך מבלשסתם של התקלאית. ארגון הקהיות מוכר תוצרת המהירות. אולם מבלשסתם להחזיר את הכספים המהירות. הוא מעקל כספים אלה לעתידות. תוצרת. וכעוד על הארץ מוצא. שכן הענינים כבר אינם מבלשסתם ארגון הקהיות. התוצרת הברנים של הארגון הולקס גרנות אדמות אצל הנושים. בעיקר בנקים. היות. הנושים הם אלה שנקוטס מבלשסתם. הם התקלאית. מעקלתם העיקול שלהם הושים אבי יעקבלקצין וחבריו.

אני מוכן לשלם לפי חשבון של ריבית
הריגה העיקר לסגור את העניין. אני אעבוד מי
שלוש שנה וחצי יותר. ואנא מזה אני בטוח שאני
אצליח אף אני יחייב לדעת כמה אני באמת
חייב, כדאי לתכנן. את מחלכני, שיומני בדרך
שילמד את הנזמא. יספיק כמה אני. וכל הקלוא
אחר באילנות חייב. וגבא לעמודו. ככה זה לא
יכול להפוך. אנהו ארצות. אני לנו את

לדבר, איך מי שישמע אותנו, ואנחנו קורעים את
הגשמה בעבודה, שאיננו יודעים אם איננה
לחינם.

כשאני אומר שהוא קורע את הנשמה בעבודה קשה יש לו בתחת על מה להסתמך. חזק אולי יצא תצוגה ביותר כשיפור נפילתם של התוקפאים. כשחור עולמו הסכפן של קונסטנטינו בבורסא אפרט - חבל אבל זו דרכה של המדינה יום אתה למעלה יום אתה נופל. כשחור עולמם של תקלפאים, איאפרט של לרוב על איציקים על צירי דרוי לו. עשור שנים מאז חילתו לאילינה עזב את מלחמת שטחיהם שעתה עמי מדי יומו מתחיל במקרה הטוב כבדוקי לפעמים בארבע. כשעתה זו הוא יצא אל הילתיים בוקר, בארבעה הערים, פניקוס וטיפול בהם. כשאזא מסיים את חילית הנשק כרץ בתש. הוא יצא לשדורו. זה הוא שמאמרתי לו

עוסק בחקלאות. הוא מסיים את ימיו בעבודתו כערך בחמש האגודות, ממנה לרבות ומתחילת חילתה לילת אץ לו עבודת מיוחדת באותו יום, הוא כנסה בחשבונות כסביות בעד בלילתו לעתה, שבוירד לשלשן משות בעד, הוא נשאר שם כל הלילה כל מה שנחנה בחצר של ארץ כמו יד נחנה. שבוירד צריך לנסוע לרגל יסיוןה המיטעס הנחלארבים, חילתה אשורת את מקומו בחלית לילת, הוא נכנסת היתיה כסביות בעד, הוא הולכת אל הבשח ללחית חורן אחרי שכלר סימה שן ימי עבודתה. אחרי חורן והשן שבת, ומישה שבוירד מסיי אפי את יום עבודתו בעשר, והולך לשיטות של הנהלת המשק, בהם מסיים לטכס עצה כירז להחביב על המשק. בחיט כאלה הוא חורן היתיה הרבה חורן אחת, וכך יום יום, שבעי מישה שבוירד לבשה, מבוקר, שבוירד רץ לחלוק עמיהם. אפשר לומר נחם שרת.

אני אומר שהוא עדיין צעיר, שכל עולמנו לפניו, ושהוא נכוח ושיחלל מהמשבר והם אתו עוד יותר כבדו ומקדשויות. לא בוער לא לאב" שגם אשתו שמוכנה לעמוד בדרך התיים הקשה שבהיו לעצמם. לא כולם יכולים לעמוד בכך. חקלאי אחד מצאליה, 55, שכל עולמו הוא שנים מקננה, והיה המאושר באדם כשתגשגש חלומותיו ויכל היה לעבוד את אדמתו ואתו, לא עומד בלוח. בימים לא מחסלת משתורתי.

[illegible]

יעל פז-מלמד

Journal of Management Education 30(6)p.789-804
© The Author(s) 2006

(תשס"ח מעמוד 15)

[illegible]

יתנאים שישובו שם החליטו
 לתמוך עליו. בכתבה לא כל-
 גזולה כתבו שה"שופטים" זה
 ושנורא נחמד שם. וגעים ויום
 הראשונים שבאו לדרחה
 סטודנטים לאמנות, תיאטר
 וקולנוע. שלא כמו בשאר
 הקולג'ים בארץ לא נחשבו כן. לרוע
 ומשום נדלה אבל ומקדיכה ויהת עדיין פנו
 כעתהים ון קדאמין, אדריכל כבר,

אבות ותרומתם לספרות ומצאנו
 וישיבם גם על ידי שולחנת ערוך ונתח
 לתוצא הארץ, וספרו-הרביע שחוקי הקולל
 למנוח הזה, ולפטר-הנזיר המקום לא
 מתנהג החדר הצר והאינטימי הפך למסלול
 גלם, ושוהיל למרדכי אחד ולמדי
 פז שני, וקופת הספריות שירוצ המוא
 והקאמריקה דרשה קודמות, אף אחד לא
 ענין מתחבב, למשל, ממסמך
 ברג העיתונות חיללה את המקום, ואחר
 בסיס בעל הארץ, אילו מקום כדור החצי
 מקומות שיהיה לא היו, הרוב מעורר
 כעפות המון נשקות על והלחץ
 מכותים אף מתור לומר שלום, והדגשה
 שלוש עובות אלו, שני בנות בלד, אסילו את
 מהי, לא נשקיע בנשות, רן כן נאמר
 שחוקי היה שני ניהל על מדינה, ודחש

כמשך שנתנים היה המקום מופרז.
היה לצאת מהסעם "סורגים" ולראות את
מחשך כבדי ודשן ממול. אנשים אזהרים ל
קלטת לחיים ואז, כשיאר של המקום, היה
קצתה גרוע. המהירים עלו, כמות המש
ומהטות אבל לא מורדים כלפי ישרידי אה
אנשים המשיכו לזרום במסות אידידות.

ים את פתח אחד מבני רוטשילד
 וזש ברוצט כריתתו יציל חביריו -
 מוקדשים לזש השופטים - יעזובנים ב
 וזש את המקום ועברו למאכ החדש,
 חזירי שלו וזש אצל" וז חיות
 העבירה לשופטים בבר" וז היתה וזתחל
 לשופטים אבנם עקרום אל החרוק כל
 החרוק ששעה חזר וז בבר לז חיות של
 אל מומת חזר איציק בעל פאכ וזש
 לזחל את המקום. השפאקות חזרו
 וזתחל שויצין את כזומת וזקום. האומ
 וזש מוגד. והשירות טוב אכל המידורם
 וזש.

יום לאתר ערב הפתיחה של המא
 תוקר בנעלותם של משה אבני ומשה ופ
 מלס ויברז על השאב התחש- משה אבני
 למעשה רצו לפתוח דוכן-מלס, ואחר
 טעו למשחם מלונס צל רחוק יצא

אניק מ-ה'שמונים': אני קיבלתי בעיטה מחתיתי
סאט - או הכי צפוף בעיר. שלא כמו פאבים
אחרים, שנושעו אז בהדרגתיות, לאבני לא היה
את דרזון והכלבנות להכות עד משהיה יגלה
אותו. הוא תוכנן לעשות סאט אז ידעו לו. אני
לא איש פאבים', הוא אמר. לא יגלה לבילות
לא מכיר דרבה פאבים' כשרושיסילס סאט' היה
פחות חייבי תודל לשם קצו. ואז עצצו עליו
הדיוניו להקים פאבים'. אמרתי להקים מה כל
האנשים האלה מחשבים את הקטע של 'שופנים'
בכלל לא הבנתי. מהם פאב. כלי שנוסד מיוחד.
ישבן על רחב ראשי. מהם פאב. בהם שרבי מיוחד.
יודעים מקום אנשים באים לראות הולדתו. אז
מה שמעניין אותם. וברגע המקום ומה מקבלים
מקטע. לא חושב איך דרזו המקום ומה מקבלים
שם. אפילו אלה שלא אוהבים את המקום
הזה חייבים להיות.

משיב...
אני ידעתי ששם יחסי ציבור עובדו
יכול להביא אנשים ויחסי ציבור עובדו
ניצלתי את העובדה שאני שחקן, קודם כל אנשי
שיריו אנשים שיפוצו לאחד מהן או אבני, ודעות
היו לי כל הפיכות להביאם שרובם שהקנינו
היו... למדתי גם איך אנשים חשבו להביא
אנשים... שפחתתי... את האנש הסביר לי שיש חוקיות
לפי שפחתתי... את האנש הסביר לי שיש חוקיות
מסוימת, קודם כל צריך לראות האנש
ראשונה והיא כרובת חשתיים, אחריכ האנש
ואחריכ הקול רבוע, ואני חשבת שצריך להביא
את כלם ביחד, את החשתיים ואת האנש.
אליק ברנר מפאנ "האופטימ" ודן הרר
כבוד לחייה החשתיים, דבר ראשון, דאן אומר
אני רוצה להביא למאט את החשתיים, שתיים

[illegible]

ה' 84' והעצא, זה קהל מצריים, ורבו, ררך אנכי
משובתים ועיתונאים, כר שאני שום
יורה.

אציק: אבני התמלא כששופטים קיבל את
הסגירה בשעת אחת בלילה היינו צריכים מכל
סגור. זו כמעט מבת מוות. חקלה הטוב מכל
שעות האחרות של הלילה. את הקהל ליש
אבני: המקום: עכשו המשק שהיה אזלי עכ
אנשים אנשים שפועל מהעיר
מדידתו של חוק בלתי כתוב בתל אביב
שנאמר שהיה לאחד רכב למסירת לפנות מקום
אשר חשבון קצירתו למשרתה בסופו של
דבר אכל אתה. כשקום מצילה. עליו הפאני
איש חשבון. אני בקבלתי בציטת מהעיר
אליאס: השולל לאורד ומר.

אז רמ העירית תורמת לסיום הצע

של פאב או אור. קבוצת האשל
 שמוזרים את מוקד המשיכה במקומה
 הבילוי של אמרי מגלים אורז ר
 וסמפטיס המזוה האדם שגבר
 נצמט בהם. מקוריהם הורשים ה
 שמאור רוצים להיידר. ולחוש
 טעמה המוקול של תחשבת ביה
 אחז, כמות של רבר מכריחה את
 למקום שנק יותר ואינטימי, כשאני
 הולך גם הקול. לאימה למקום חדש והש
 ואינטימי בליכ. והחל הליה.
 אחת התופעות המעניינות ביותר הוא
 "הבר האורז" השוכן בריגונה האכה התי-
 יום את כשעז - כיום ממש". משאית התי-
 ריק. "הבר האורז" הוא רובאנ מבוזינמ
 עיתונא "כול הלךר אק אל"א חרז
 מל. מל. מל. מל. מל. מל. מל. מל.

כבר גיקה אותה טובה, כי
עד שהמקום לא למען אנשי
החיים, חזן מעיתונים, אשר
המפורד מאיר יודלס, עוסק, יוסף
ועוד.
בנימ וקין ודולס, היה המקום
במבית, שממפוטורו ששררה, והצ
הולידה, התחבכת, והתחבכת
מגוברת, כלשות חיות, וזה
הסירן, הקליט, שמעצרב, עיר
והבילי, הלח הזה, לא, עמאש
בדיוסליס, למטוס, את הקרירות
החיים, כדי להתחבר, בועה
הקטנה, חל-אכית.
וגם המקום, לא, מייט, בתחת
בנימ, הפך, לרצ, בזכות
שנבחר, על המקום, ביעתונים
עשרות, אנשים, שיתור
רצו להיות, חלק, מתנועה
שכתבו, עליה, קצתים, דוד, ושאר
הקהל, שבא, לחתים, חתול
מחש, כבר, מקום, אחר, ליהודים
תשכן, את, זה.

מיכל קפרא

3.3 Zusammenfassung

● 2014 年 12 月 1 日

ପାଠକଙ୍କୁ ୩୨

פאזן מיט אפאל

ברשת שטיחי ראובן אתה יכול לבחור

26 תשלומים!

המסלול הדולרי
צמודי דולר**

והמסלול השקט

13

תשלומים
שקל לל
שוללם

ברבית חדשית של 4%

סטיח מדרגני אריגה בדו-גומה קוביסטית
בגודל 200x300 23,400 \$
לחפש \$18.90

סטיח מדרגני אריגה בדו-גומה קוביסטית
בגודל 120x180 8,400 \$
לחפש \$5.80

סטיח מדרגני אריגה בדו-גומה קוביסטית
בגודל 150x200 11,700 \$
לחפש \$7.80

פתוח במוצ"ש 23.00-18.30
אספקה מידית
** נ/נ ממחיר השטיח במזנון והיתרה כ- 25 תשלומים צמודי דולר ברבית שנתיים 17% כמות למקדון המבצע (ר' דוגמה במודעה)
הדוגמאות מבוססות על המסלול הדולרי

רשת שטיחי ראובן

בית שטיחי ראובן מחסן שווק ארצי
תל אביב העילית
ראשון לציון הרצל 4
פנינת העמל 2, ליד עץ הית

הזנהאיה

כוכבים על הספה

אם יש את נפשך לדעת באיזו דרך יכולה ללדת מול גדי להתאון בין יעריה המקצועיים לבין חיי משפחה טובים או איך תניב בן דלי למערכת יחסים אינטימית - ודבריו בספר "סימני מין" תוכלו למצוא שם גם רמזים ברורים איך ללדת טלה תוכל לממש את הצורך שלה ביציבות וגם את הצורך בריגוש. ואיך לנטוש בתאווה ותודרים של בן קשת ובצורך העז של ללדת עקרב בעוצמה.

סימני מין" (הוצאת זמורה ביתן, 28,000 שקל) הוא מודרך פסיכואסטרולוגי לנשים, למי שמתעניין בנשים ו/או בנטיכראסטרולוגיה, וסותם לחובבי פיקטוריה את הספר כתבה ג'ורדית בנט, פסיכותרפסטית, שהקימה וניהלה מרכז ליחסי אנוש בשיקאגו וחיתה גם עורכת בכירה במגזין "פורום", בנט, ששילבה במסגרתה פסיכולוגיה מודרנית עם עקרונות האסטרולוגיה, נמנעת מנוסחאות אסטרולוגיות פשטניות ומיעצת לקורא/ת בנט מנחת את האישינות, המיניות ואורח החיים של כל טיפוס בלי "לנבא" את העתיד. במקום זה היא מודריכה (את המאמינים/ות) כיצד להעזר במצבי המכבים כדי לעשות שימוש קונסטרוקטיבי בכנס ובכוח, איך לפתח את הפוטנציאל המיני והחברתי החבי ואיך לחזות נקודות כוח וחולשה. היא משיאה עצות בענייני אהבה, מין, קריירה, חרבה עצמית, קבלת החלטות, מוטיב ועוד ועוד, מן הגורן ומן היקב.

שולית הקוסם

בן שבכל שבועה יש גבר חסון אחר או שניים, שבים ששי: עור לפני מידוק וליקוק המכונית, מפשיל שרדולים ו"עוזר" לאשתו בשטיפת הרצפות. אבל עדיין, במרבית בתי האב בישראל הסמרטוט, הדלי והמגב נחשבים לכלי עבודה נשיים מובהקים. או שיש ושמחי אשת חייל נטולת-עוה"ת! יש מי שחשב על כאבי הגב שלך כשאת ממלאה ומרוקנת דליי מים, בחור צעיר מנבעתיים (בן 27) בשם יוסף רונן, בוגר המחלקה לעיצוב במכון הטכנולוגי בחולון, רוצה להקל על חייו ולאפשר לך לשטוף את הרצפה בנוחיות מרבית. הוא תוכנן מתקן נייד (על גלגלים) למגב הדלי ובו גם פינה מיוחדת למיכל חומר הניקוי. מסייעים את המיתקן על פני הריה, מנקים, שוטפים ולבסוף, כשרוצים לשפר את המים לאסלה, לא צריך להרים את הדלי הכבד. מספיק להטות אותו מעט, אחריכך, כשהבית שטוף, אפשר לקפל ואפילו לפרק את המיתקן ולהסמינו בכינה עד ותקפת הניקיון הבאה.

המיתקן החדש הזה, עשוי ריקט, מתכת ופסלטיק ואך ניתן ל"לירוס" גם לחומרים אחרים. הוצג בתערוכת רהיטי ישראל ועכשיו צריך רק לקנות שיימצא יצרן נמרץ שייקנה את הרעיון.

ספר מעץ

פ עטות אוהבים ספרים, להסתכל בהם, לדרוך, לקמט, לקרוע, לרוק, לגשוף, תורם לא מבוסים נרהמים כשספריו בן שבוע, שרפיו עשויים קרטון קשית, הפך לעיסה חסרת תואר וחדר.

לא מכבר יצא לשוק ספרון חדש שיכול לעמוד אפילו בפני ביטויי אהבתו של פעוט והפראקטיבי במיוחד: ספרון שרפיו עשויים עץ. את הספר הזה תוצרת "הדרון לילד", יתקשה הלוח להשמיד אלא אם כן תצייר אותו במשור. הרפים עשויים מעץ מיני מעובד ומשווין, מצופה לכה ומודפס בדפוס משי. את הטיפוס תאלתרו לפי התמונות הצבעוניות - בובה, דוב, כורה, חת, רכבת, ברווז, סוסטרנד, קוכית, כשילעס הפעוט את רגלה של הבובה, לא ייגוס - הצבעים אינם רעילים. וגם מהבוכה לא יחסר - הדפוסה עמידה מאר, אפשר לנקות את הספר במטלית לחה, מחירה נכון לסוף ספטמבר, 10,115 שקל.

נורית ברצקי
צילומים: שמואל רחמני

בין האלטרנאטיב של שוק הפשפשים ביפו אפשר למצוא גם מציאות במחירים של כדאי, וגם בגדים של בוטיקים, תוך כדי טיול בוקר סתווי בין הצבעים העליונים והטיפוסים המיוחדים של השוק.

מאת יהודית חנוך צילומים: מיכל רויטמן

שוק הפשפשים ביפו זה לא שוק הפשפשים של פאריס, וגם לא של מרקס של לונדון. אבל גם פה יש אורה עם ניחוח של מורח. ואפשר למצוא מציאות - בבקשה אל תעקמו את האף ואל תגידו שבחיים אתם לא הייתם לובשים בגדים כאלה. יש שם אמנם "אלטע זאכ" שגוראים כמו כל הצרות שעברו על עם ישראל בשנות הגלות, ובגדים שמספיק לעבור על ים, אפילו לא ללבוש, כדי להתחיל להתגרר. אתם כן, בבית, הגידו הזה מתגלה כפסיכוסומטי ללא ספק וחולף, אם יש שם אותם חרקים שעל שמם נקרא השוק, הם לא מתגלים על קוניהם שלא לקלקל את העסק, ובימים סחרי נחמד לערוך שם בוקר.

עוברים לאט לאט בין הדוכנים, בגדים, שטיחים, תכשיטים, כלי נחושת ומה לא תלויים בהם בצפיפות וצוברים אבק. אם מסתכלים היטב ימינה ושמאלה, מגלים שיש מה לקנות גם אם כנדיש-שלישן זה לא בויקס המגנום שלכם, תתעלמו מכמה מהברנשים שהם בעלי הדוכנים בשוק, יש ביניהם סבלנים שלא יכעסו אם תהפכו להם את הסטוק ואחרים שיסלקו אתכם בחוסר סבלנות אחרי שתשאלו פעמים כמה זה עולה. אם הם יחליטו שאתם "לא קונים" אלא סתם מבזבזים את הזמן, הם יגלו אורזיחו מפתיע אפילו אם תתמקחו אתם בלי סוף, כי ההתמקחות הזו חלק מהמשחק שמסמל את השעמום. כמה שלא תהיו מחמיר כשתלכו הביתה, תהיה לכם הרגשה שהייתם יכולים להוריד עוד קצת, זאת המטלית של שוק - והם אתם לא מסתדרים עם זה, לכו לקנות בבויקס ביונגוף.

מה הכי כדאי לקנות בשוק הפשפשים את זה תחליטו לבד, אבל אם אתם מגיעים לשם, כדאי לכם לגשת לדוכן אחד, שיש בו בגדי כותנה ופשתן לבנים, כותנות סבא, מכנסים וגם כמה

שמות כותנה ארוכות, האיש שברובן אמר שהבגדים מרוסיה. המחרים בין 35-20 אלף שקל לפריט (כל המחרים לפני מיקוח). רצונו לצלם את הבגדים, אבל הוקר אמר לא צריך, תלכו תלכו, ואיש אחד, שכבר מזמן לא התגלה, עמד בצד ואמר שפה בשוק לא אוהבים אנשים שרושמים או מצלמים, כי אולי הם יתנו עין רעה ואולי הם מהממשלה. אז הצטרפו לחפש ולזהות את הרוסי"ה הזה בעצמכם.

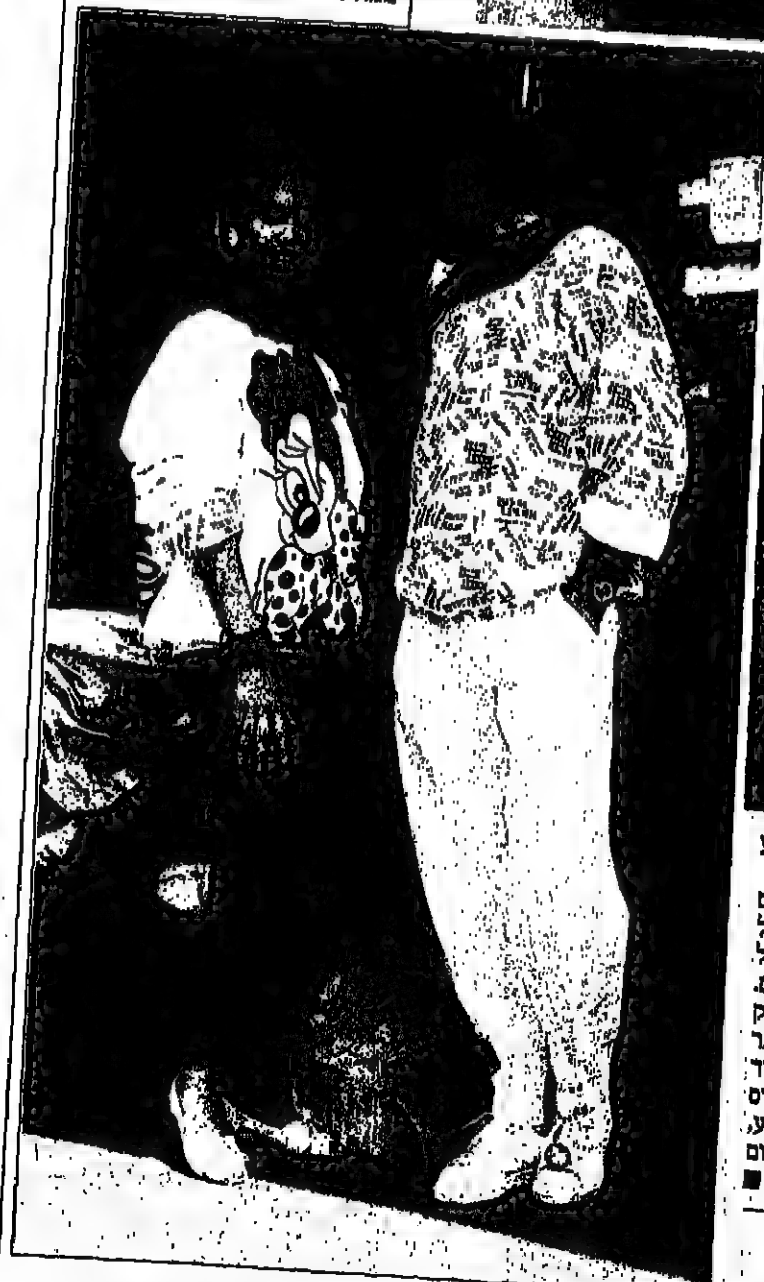
בסימטא המקבילה ראינו תלויים בחוץ מכנסים משוכצים ומפוספסים. נבנסנו ופגשנו את מרגלית, הכינה ומסבירת פנים שעובדת במקום הזה, השייר לוחי חפר, גרושתו של המשורר, חיים, מלבר מכנסים יש גם חולצות ושמות מאתו אינן (כתונת סליל רקה). ואם יש לכם סבלנות, תוכלו להרכיב שם מערכת של פסים ומשכבות, להוסיף תחזונית לבנה עם תחרה בשוליים, או זוג שארואלים אורגניזל, וכבר יש לכם "סט" שלם במחיר של 20 אלף שקל לפריט. ברוך הוה על הקיר תלויות חולצות יפות, עם רקמה של קצת נוצצים, במחיר 25 אלף שקל לחולצה.

אחרי חצי שעה, בתוך השוק, העיניים עייפות כבר מכל הבגדים העשויים מכותנה צבועה בסגול, ורוד, כחול (10-20 אלף שקל לחולצה, מכנסים או חצאית) וכל האלטרנע זאכ", אז יצאנו החוצה ובחזית של חנות גדולה ברחוב הסמוך תפסנו את העין סוטשידטים מרופדים ורכים שעליהם מודפס "מיקי מאוס" ענק או כתוב "גרפיטי" - וכל מיני ציורים אחרים. הגברת שמנהלת את העסק אמרה שקל, כשאמרנו לה שזה הרבה כסף, אמרה שביונגוף מוכרים אותם ב-15 אלף שקל.

ואז ראינו את "פישפשוק", חנות גדולה ואפלטית, ששיכת למקום ובכל זאת נראית לגמרי אחרת. נכנסים ותופלים לאורו של

מימין: ה"פישפשוק" יזה סימור אחר לגמרי ובגדי הסאטין והמצויינים של סמדר הם יצירות של ממש. למטה: "מיקי מאוס" רגוע גם בשוק הפשפשים אבל במחיר זול יותר

עם, מדרגות עץ עם מעקה מגולף עם "ויטריות" עם דלתות זכוכית שבהן מוצגים כלי וויסנת, בובות ראווה משנות השלושים לנכונות בגדים עשויים שציינה סמדר, בעלת המקום, סמדר, נחמדה אמיתית, היא ילדת קיבוץ, ושואה לטיים ואם לשניים, שעשתה "המון דברים", עד שבא לה יום אחד לפתח פה עסק. יש שם בגדים כמו בבטיקים בתל-אביב משנתן מקומם וזכיות גדולות בכתמים, אבל הסיפור המעניין של המקום הם בגדים מצויינים שסמדר שהיא ציירת ממשחת ציורים וידידותיה מציינת על הכר במריות גדולות של צבע, בבעים מסלילים רכים על

דוגמנים: שגית שיפר ואילן שר

סנוב, ביפו כבר היית?

מלך סנוב

ארוחות המלך שלמה

אם בשעות הצהריים עסקינו – וחלכים לתי פוט משה' האוראז'... זהו מסערת אורח, המתי' לזמנה בתורן של פנינה מאורחיה, מאכלים מעמיקים במחירים מעמיקים. אפשר להכנס לשם ישר מההריכה, ישר מדרגשי המדרבין והשווק לבדוק את החיוב. בלי מטרותאליט של מלון יוקר ורואי, בענייני את מה שצפוי על הצלחת. אבל השולחנות ורובית אתה שם מפיח בר סטו לקחת מהם ולשמרת בקנינו של השכנים. המושל של סטוע עס כואו לשולח. הסיטל לבי' לונות רכיכוכבים אחרים – המהירים כאן יר עופים בעיקר מתידי הרידי. עבול בקוביג בר רוח במסערתה הול 1400 עסו לכלך ועבול כוס יר ארוז 1230 עסו – האורחדי. בעיקר חיימי מרבי ארצותה נעצומה – תוגניס כאן את המהירים המאפסיים הללו וצורכים את המשקה יר רחיק.

את המנות הראשונות אתה נוסד, כאמור, כצנצן. את השתייה אתה המנות האחרות מגיעים לשולחנך המצדדים. את המנות צלעות כשי שוקל 1160 גרם. יש שיבידו עד 700 גרם שלם עד 7700 שקל. המנה העיקרית, תולדתי היא, המזרחית 6500 שקל. בדרך כלל ענין השחר ארמון הוא די מוסב על קריטריונים ישראלים. אתה צריך לדעת היכן אתה יכול לבוא את זה להיכנס לחדר, ככלי או כמנה תחבית. קרסוף ונעלים שיגורו, במלון קרסוף, שיש לו מבחש כשר, יסכימו שאתה לא חסר. המנה המזרחית תאמר לנו את זה, חמון, סממנים כדוריות רבה, לא רע, לגמרי לא רע, לכשר הדוד היה בעל כשר אמיתי, תודות לשומן כשר, ירדנו לא שטעם בשר המזרחי, המזרחי, המזרחי יגלו סוגייה של תמור, כל הנראה מהמקדש, הללו, אם מבינים אתה כדורת תכנן, טעמים אלו רע כלל ועיקר.

מלון חמון וקיסלן צלעות כשר שאלנו אתה צריך לעלות אמרו לנו, כסדר גמור. מנות אלה

— „בראסרי“
מסעדה
אירופאית

בערב מתלכשים קצת יותר יפה, אבל בהחלט אין צורך להקסיד יתר על המידה, שוררי מצויים אנו כעיר נופש. הבריטאריי' היא מסעדת הדגל של המלון הזה. החזית שלה פונה אל רציפי הלאגונה. עורמה

WISCONSIN 38

המסתתרן פרט והנעים שלאגרים מימים עב'
 ריו, הנר היבה רומנסות בבית החוכית שלו, פה
 ושם נשמע המשק השנוק של מקקים הנחלים
 מבקבוק היין, ואצלנו, אחרי תרזילינג הצונן,

[illegible][illegible]

לקינוח החגשו לשולחנו כמה מיני "פרפה"
במעטים שונים וכן גביע עם מנג' שוקולד. לא
התלחבנו מה"פרפה". אולי חסר לו השומן וחלבי.
לנוחנות היה המוס בסדר גמור - עשיר ולא כבד.

תורה ונבואה 39

אין עוד העסקה שנתנת לך רוח על 24%

**רווחים 24% בערכים
דולרים לשנה על כל סכום
שמקדימים ומשלמים במזומן.**

(גם תקבל רוחה וגם תבטיח את עצמך כנגד עליית שער הדולר)
במבצע כזה כדאי להשתתף. שלמו במזומן ותרוויחו כל חודש 24% כלומר אחרי שנה יש לכם עוד 24% בערכים דולריים רוח נקי! כך אתם מבטיחים את עצמכם מפני עליות שער הדולר. זאת בנוסף לכל התנחות הקיימות.

שיכון עובדים קונים על בטוח.

היום שלפני כל הוצאה חושבים פעמיים, אסור להסתכן, במיוחד כשמסתכנים לקנות זירה. בשיכון עובדים יש לכם ערובה מלאה לכספכם. אתם בטוחים כי תקבלו את מלוא התמורה ואף יותר ממנה.

לצלו עכשיו לאחד ממרכזי המכירות:

תל אביב - לה גרדיה 58 טל. 03-390721.
ירושלים - רח' הלל 8 טל. 02-233396.
חיפה - רח' הולחן 43 טל. 04-660915.
באר שבע - מרכז הנגב טל. 057-72540.
אשדוד - רח' רוגוזין 25 טל. 055-57732-3.
שעות פתיחת טיפי המכירות:
במים ז', 8.30-18.00. במים ב', 8.30-15.00. ובמים ר' 8.30-12.30.
* המבצע חל על השלמים שיתבצע עד 30 בדצמבר 1983.
* המבצע כרוזתה למען המבצע.

יש לך כתובת. שיכון עובדים

שיכונים

איך שומע"מ הדרומית

קיי ישב כל הערב וחישב בעדה מחשבים-מלצי המכונה. בשעה שתיים בלילה זינק ממ' קום העיר את אשתו: קוקי, אמר לה. הצלחתי להם כח ליטר דלק בריקו עלינו למלא כדי למצוא לאלה עם מיכל ריק. וזים מחר.

מקצפת ההתרגשות לא נרדמה קוקי ער והקי.

ג'י, אל תעשי כל כך הרבה מנדויצ'ים. סגלית! אמר יוסי לאשתו בבוז. עת ארה אז צניחה. את לא יודעת שבאילת הלחם בלי עליו נשכיל מה צריך להביא אוכל מהבית. במקל לשבת שם. מל ענינו המון לחם וגבינה נהנה במהר מול. ואנתו, כמו סאקרים, אויב לים מנדויצ'ים עם מלא נטל המיסים. קצת מתחב'.

עם בוקר של יום חול ולא שבת, שאו הרי תנחית מנות. ומה העסק? יצא יוסי לדרך. לח אשתו. מאחר שני הילדים הגדולים, את הקטן, בן התמש, השאירו בבית. הוא לא אוכל נסעים במקומו לקחו את בן הבוס הוללן. תר על מסי מתחכם שעור יוזכר בריגנים על

כישורונתיו הפיננסיים של יוסי בינו לבין בוס. אילת. יוסי ומשפחתו הגיעו, דוחפים את מכר ניתם אל תחנת הדלק האילתית הפטורה וראשו בנה. הדישום, ממחבר, לא לקח בחשבון רוח צר. אמנם יוסי גילה את העובדה הזו לפני אילת. ורצה למלא ליטר אחד של דלק בתחנה האחרת נה לפני העיר, אבל התחנה היתה סגורה. היה חלוי שם שלט: התמוטטנו. בשכר האחרון מ' לאנו רק ליטר דלק אחד לכל מכונת שנכנסה לתחנה.

בתחנה באילת אמר יוסי: מלא עד הסוף, וכל המשפחה הביטה במונה תוך ציוצי ריצה, והתפרצויות חיבוכים.

משם היישר לסופר שבמרכז המסחרי, אתר התיירות העיקרי באילת מזה שבוע. הם חטפו ומילאו סלם מכל טוב. חזל בשימורי ימים, וכי לה בשוקולדים. בעיקר סיגריות. יוסי ואשתו לא מעשנים, אבל עניין זה תוקן במהרה נוכח אלדור ראור נטול המע'ם שלפניהם.

עכשיו ישבו יוסי, אשתו, ושלושת הילדים מול המרכז המסחרי. סיגריה בפי כל אחד מהם, ואמרו, את, איזה כף, איזה כף. עולם אחר, עולם אחר. כף שמו בירה ומישה אורגנדה. אחר כך חזרו שוב למרכז המסחרי, ורק בשביל ההנאה שאלו על כל דבר כמה הוא עולה. ואמרו וואו, כמה זה בצפון! כמה זה באפון! כמה קנו להם דרכה חברים חרשים.

כמעט רד הזים כשיסר קפץ ואמר: צמיגים! אי אפשר, לכאורה, להוציא מאילת סחורות, אבל על צמיגים לא חשבו במחסום.

מיד אץ למסר, והחליף את ארבעת צמיגי בחדשים, תוך חיסכון של מע'ם כפול ארבע, ועוד אחד סמאי.

מילא שוב את המיכל, לאחר שהקפיד לרוקן אותו ברוגזים סביב סביב באילת, וזהו, חזרה לארץ המע'ם. משתעלים ושרים הם תגנו כל דרך חזרה.

ידיה מה לספר לחברה.

מלעי הצפרדעים

במזרח התיכון כמדיניות הצומד, האכלנו אותם מרורים עם חרף, עלבנו בכם. הם בלעו צפרד' עים גדולות כאלו, שאי אפשר היה להאמין שמישה יבלע.

הביירה צריך להמשיך, אסור להתייאש. המתנה שלנו אי פעם לא הים יריים כשמדובר בדיפת יריביו ומירור חייהם. אי פעם לא אמרנו לא עכשיו, אין לנו כוח, אין לנו חוש.

הביירה: אבל כבר לא נשארו לנו צפרדעים להאכיל אותם.

הביירה קטן אמונה מה עם הצפרדע הירוקה הירידת עם היבלות, החזקונים והשיניים הרקד בוח ששמרנו למקרה כוח ובמחסני החידום יש צפרדע מוח עם פטריות עובש על הגב ואגומה בין האצבעות. גם שחפת. נאכיל אותם בצפרד' עים האלה, הם לא יוכלו לסבול, ויפרקו את הקואליציה.

הביירה כבר השתמשנו בזה, בלע, נגבנו את הפה, ואמרו: ירידים יקרים, גמשיך יחד שכם אחד למען טובת המדינה עד הרוטאציה אשר התמתם עליה. יש לנו אמון בכם. כמה הם אמרו.

הביירה יש להם אמון בנו, למה, אכאז מה רע עשינו להם?

הביירה שמעת פעם דבר כזה אימון. אי אפי שר לעבדו איתם.

הביירה מה מתאדם אמון? הם לא יודעים שאר רבעים שנה לא אמרנו אי פעם את מה שעשינו, ולא עשינו אי פעם את מה שאמרנו.

הביירה: אכן תמוה, הם מתנהגים כמו עולים חדשים.

הביירה: תשמע, יש לי רעיה, והועדה המסר ות מסר לך סיוך בבתי-ספר למען הרמוקריטיה. כסיוך הזה תגיע לנגקוק, כדי לקבל קצת מסי או להרשיית המתח בין ההוצאות למען הרמוקריטיה. שמעתי מהביירה עובדת בנקוק, ששם עי שים משטירת צפרדעים ושילשולים, סלאמנדרות וחרגולים, משה מגעיל, שאף אחד לא יכול לבלוע. תביא כמה קילו, ונארגן להם כיבוד קל בישיבת המשלה הבאה. חי חי חי חי.

הביירה כבר הגישו להם את הפטריות. עם שבתאי השקר על קיסם כקישות. הם אכלו אר תה ונשארו בממשלה. אם זה מה שנותנים, הם אמרו, או נאכל. אנחנו מגומסים. לימדו אותנו לא להשאיר כלום בצלחת. נהראה ברוטאציה, כמה הם אמרו.

הביירה: למה אתה בוכה?

הביירה אני לא מבין מה קורה פה. מה זה הם לא יודעים לריב? הם לא יודעים להרגיז? הם לא יודעים לשנא? איזה מין אנשים אלה? את זוכרת איך אבתו חילקנו קיבוצים על פחות מזה?

הביירה זה מה שאני אומרת, זו הסיבה לפרק את הקואליציה עכשיו. לא נשכ אתם כל עוד הם מסכימים לשבת איתנו.

אני צ'יטא

ושורות הסיום, ששכחו לתקן:

למה אתם לא?

חיים ואוהבים

השכלה הנכונה

השכלה שלי הייתה מוכתמת בכחמי טוש ועירום - תאונה עבודה קטנה במשרד. הייתה זו שכלה מן המלחמה הישנה שלי. קרי: שכלה לאקלאסית, שערין חבל לי לורוק, ביחוד בימים שכלה, כשרבים מעמיתי השכירים משתכרים אל צורו נקוב. בתורם ודלאי 250 - 300 ודלאי... אלא מה קורה לשלומילית כמותי ודלאי באותו יום הומנה של הרגע האחרון. בואי נאכל צהרים. אני מומנה. מה פתאום יש לי יום הולדת. ואל תגידו שאת עוסקת. העבודה תחכה לך.

ועכשיו לבי ספרי לה שאת לבושה כמו אחת מהפרובינציה. והכתמים האלה... נו, מילא. היא שיכנעה אותך ואת מתייצבת בלובי הגדול. היא לובשת משהו שכבר ממרחק מהמם אותך. זה שום דבר, קניתי הפעם רק שתי שמלות בחלי חורף עם מוודת חצי ריקה. כך היא מרגיעה אותי. כמו שערות המלון המפואר קטנות" אופנתיות. שמלות הנראות שיה הפשוטות. אבל הטימן המוכר של היצר המוצנע בצד מסגיר את הרמה... איפה שניתני למה תמיד אני מה מצליחה ללבוש את הרכיב לא נכון ולהרגיש כמו אכלה בין תחנינים נכון ששכלה אינה אלא שכלה אבל הממרטט הנכון הוא העושה לך את מבט הרות הבהן.

את מגניבה מבטים באותה שכלה שלי. ששמה אותך בצל אריג ליינן עבה כעצב כחול רגנית. מחייטת א' אכילו יצוקה על גזרתה. עם כפתורי זהב כמו אלה על כליו גברי. פתאום ניגש אליך, מן השולחן המסור, המצנע המחולל וחתום את המטפוס שלו אתה במחמאה לשכלה שלי... עכשיו את חשה כמו בתכפר אמיתית. כרגע זה את מחליטה נמרז עם הקניות במפעל תוצרת מוסקפת המוקפדת סוג ב' ערפי ייצוא. נאצק אופנתי של סוף העונה... ואת גם מחליטה כי מעתה ועד עולם, כצאתך לעבודה, תחלכשי כאילו את עומדת באופן מתאומי לצאת לצדדיות עם וזנין מוטו. כך, למרות שאין שום סיכוי שהוא יומין אותך. פעם אמרה לי חברה אחרת: את הלכתי שלי אני בחורת תמיד כאילו שהיית תורתי לי תאונה קטנה יביאו אותי למרפאה ולא אתבייש שם שיראו לי את הבגדים התחתונים... במקום לגשש אצל חברה - אני הולכת

תיבת דואר גם אני נעבעך

אני, כמו מרגישה. נעבעך, כמו הרבה מחבורתי וכונה משמחתי. לפני שבוע אפילו מיטרו אותי מהעבודה... יש לי בקשת: תני קצת כוח לחמשי ולחישור בותך תועבכיות המרעית והציבוריות. אולי יש לך כמה נחמות לנשים מאוד סטנדרטיות, בנות 40 בערך, עם בן בכור שכבר עומד לפני גיוס לצת"ל, נשים שמפטרות אותן מהעבודה וכן שומעות את אלכס אנסקי בדיעה בורה שאחרי החדשות של 8.00 בבוקר אין להן לאן להודו, פרט לחור המבין בשכלת העבודה.

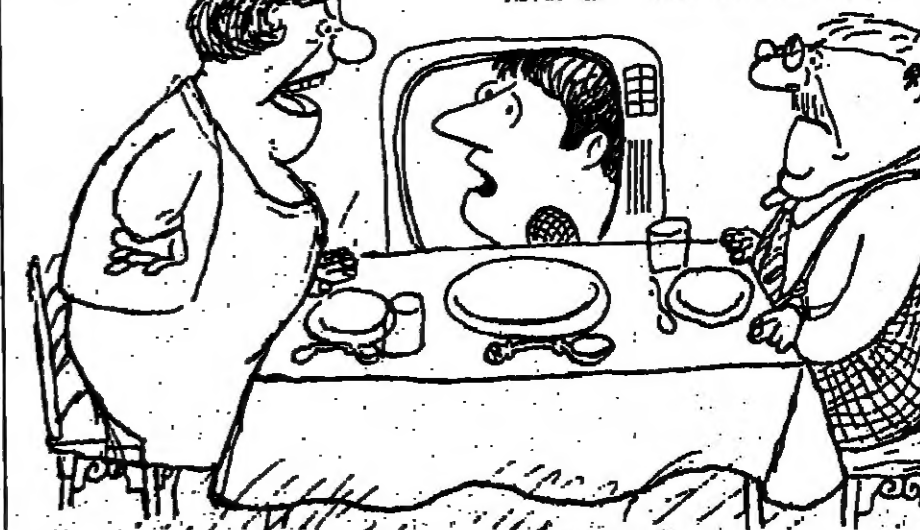
אנא - חושבי עלי כשאת כותבת. השם שמור במערכת.

ישר, בשיטה הישראלית: כמה היא עלתה לך שם השכלה. הן בני יורק בטא איה 120 ודלאי (זה המקסימום שעולה בדעתה של מוכתאנפליציה כמוני). לא. מותק, היא עלתה פי ארבעה בדיוק, אבל. ואת עדיין נחשבת מצאת איב סאןלוריי. את מבינה.

כן, הכינתי. אני חושבת שאמשיך לקנות את תוצרת המפעל.

קשה להיזכר

ל מה היו חוקנים שלנו. זאת אומרת ההורים שלנו, מתחבכים ביניהם כעב, פרט לוויכוחים האידאולוגיים על מה נסכו המריבות הקטנות שלהם קשה להיזכר. אבל מה שכטוה הוא שמעולם לא נשמע ביניהם משפטים כגון: * או עשיתי שיטה במכונית. זה לא סוף העולם.

42 מלפנים

הורוסקופ

החזית לשבוע שבין 8.11 ל-15.11

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
אל חשימו לב לשמועות. בדאי לעבוד השבוע על עניינים בלתי מוגדרים - תצליחו לסיים אותם יפה. התמנהגות חזיתית בתחום הבית והמשפחה יס. סת לבס נחת. אחם עוסקים בתחבון תכונות מוגברות חזיתיות.

קשת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)
בתחום האהבה תשמרו השבוע על סחית זמנית ות. אך חיי תחברת באופן כללי סוערים. תיתכן נשיחה בלתי מתוכננת. שתעלה יפה. אולי בודעל את זכונות. כדאי לתמנהג במוציאותיות עם בעיות, תוך השקפה חזיתית.

פנטהארז

מאת יגאל לב

תעלם הבא

על אחר-החריים. מתיו. אורי יצא מהבית לפנישה. קצת עגום בחוץ. המעבר מהקיר ליםים הקיריים והל- חים משה תחושת רכאון. כאילו אתה חייב לעבור בתוך תוכך את הקיר כולו כדי לחזור אל החור. ללמוד להתכנס בתוך עצמך. למה שמו. מתיו עכור.

למה נזה את שנת אחר-החריים שלה. מברגלת תינוקת באותה תנועה שאורי אהב ללך. וגלה השמאלית אסופה תחת בטנו. ידה הימנית תחת ראשה. מקופלת כעובר. אורי יצא על קשת אצבעותיו כדי לא להעיר אותה. התניע את המכונית. וזה את רמת-אביב בדרך לרחוב אינדיבירול. וכאן ראה משהו שהשאר אותו במל תנוד.

בית הקפה של 'לונדון מיניסטור' הפונה אל רחוב אבינדיבירול. ראה אורי את התמנהג

למה (19 בדצמבר עד 19 בינואר)
עקשנות שמאזווי חקלקים יצליחו יפה. וזה גם חשו לקבל תחלעות חשונות בתחום הכספי. ידו. תע עשוית לתחמחח לכדי סיפור אהבת. חזיתות סם בתחום הקאריירה. בימים אלה תמנשו ידדים בלתי שחיתים.

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)
צט לפעם דוד קשר תבנית. וזה חזמן האידיאלי לקבל קצו עם תבדים. שיתות טלמן תבוא במב' תע מוחק. זמן למחשבת יביא עמו רעיונות טי סם בתחום הקאריירה. בימים אלה תמנשו ידדים בלתי שחיתים.

התאומים (2 בינואר עד 20 בינואר)
העבודה שלכם תושב לכם יותר נחת חשבו. וגם תבולו בשעות חמאן ייתנה אתכם. יצר החרפת קאנות יגיע על סימון. רומאן מפתיע. שיתחיל במסגרת העבודה. יסחוף אתכם. בימים אלה כדאי לשים דגש על מיוסום.

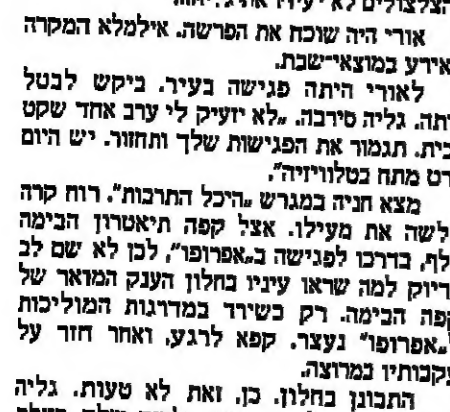
טורן (21 בינואר עד 22 בינואר)
עניוין תבות והמשפחה חשונות, וברגע שתתחילו לטאט בעניינים תכל יסתדר יפה. יכול להיות שיה תמול מולכם ותקבלו גבוי כספי לצורך מריוקס כלשהו. אושרם יביא השבוע בזכות ידדים וידי דים קרובים.

אדית (23 בינואר עד 22 באוגוסט)
הצלחתם להבחין מצב מורכב ומסובך. ובעת אחם יכולים לפעול בלי המרעיות. נסיעות עקרות בחב' רת ידידים יסבו לכם הנחל. וכן שחשבו תנחת תמנהגות מרגשות בתחום הקאריירה. כדאי לשותף מישוח בבעית.

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
בזמנים אלה תיטול לחיכם חזיתיות טובות בתחום העבודה. תצליחו יפה גם בעסקי דלא וידי. בוד חזם תביית תמנהג שיתוים בדקוראציה. ויכול ים צא את קומת תכונ. אלה הם זמנים. עכשיו מאוד מתחית להמאטיות.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
יש לכם תרבת בקחון עצמי בימים אלה. ואתם מצליחים לחצי את רעיונותכם בצורה טובה. גם בתחום תבולוים צמיוים לכם ידעים וידיים. שרדיות שלכם משהשנה. אך לעובת. חזית לבס מצבורת רעיו.

פנטהארז

מאת יגאל לב

תעלם הבא

על אחר-החריים. מתיו. אורי יצא מהבית לפנישה. קצת עגום בחוץ. המעבר מהקיר ליםים הקיריים והל- חים משה תחושת רכאון. כאילו אתה חייב לעבור בתוך תוכך את הקיר כולו כדי לחזור אל החור. ללמוד להתכנס בתוך עצמך. למה שמו. מתיו עכור.

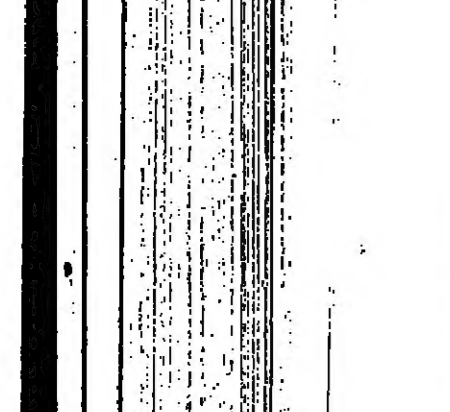
למה נזה את שנת אחר-החריים שלה. מברגלת תינוקת באותה תנועה שאורי אהב ללך. וגלה השמאלית אסופה תחת בטנו. ידה הימנית תחת ראשה. מקופלת כעובר. אורי יצא על קשת אצבעותיו כדי לא להעיר אותה. התניע את המכונית. וזה את רמת-אביב בדרך לרחוב אינדיבירול. וכאן ראה משהו שהשאר אותו במל תנוד.

בית הקפה של 'לונדון מיניסטור' הפונה אל רחוב אבינדיבירול. ראה אורי את התמנהג

למה (19 בדצמבר עד 19 בינואר)
עקשנות שמאזווי חקלקים יצליחו יפה. וזה גם חשו לקבל תחלעות חשונות בתחום הכספי. ידו. תע עשוית לתחמחח לכדי סיפור אהבת. חזיתות סם בתחום הקאריירה. בימים אלה תמנשו ידדים בלתי שחיתים.

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)
צט לפעם דוד קשר תבנית. וזה חזמן האידיאלי לקבל קצו עם תבדים. שיתות טלמן תבוא במב' תע מוחק. זמן למחשבת יביא עמו רעיונות טי סם בתחום הקאריירה. בימים אלה תמנשו ידדים בלתי שחיתים.

פנטהארז

מאת יגאל לב

תעלם הבא

על אחר-החריים. מתיו. אורי יצא מהבית לפנישה. קצת עגום בחוץ. המעבר מהקיר ליםים הקיריים והל- חים משה תחושת רכאון. כאילו אתה חייב לעבור בתוך תוכך את הקיר כולו כדי לחזור אל החור. ללמוד להתכנס בתוך עצמך. למה שמו. מתיו עכור.

למה נזה את שנת אחר-החריים שלה. מברגלת תינוקת באותה תנועה שאורי אהב ללך. וגלה השמאלית אסופה תחת בטנו. ידה הימנית תחת ראשה. מקופלת כעובר. אורי יצא על קשת אצבעותיו כדי לא להעיר אותה. התניע את המכונית. וזה את רמת-אביב בדרך לרחוב אינדיבירול. וכאן ראה משהו שהשאר אותו במל תנוד.

בית הקפה של 'לונדון מיניסטור' הפונה אל רחוב אבינדיבירול. ראה אורי את התמנהג

למה (19 בדצמבר עד 19 בינואר)
עקשנות שמאזווי חקלקים יצליחו יפה. וזה גם חשו לקבל תחלעות חשונות בתחום הכספי. ידו. תע עשוית לתחמחח לכדי סיפור אהבת. חזיתות סם בתחום הקאריירה. בימים אלה תמנשו ידדים בלתי שחיתים.

דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)
צט לפעם דוד קשר תבנית. וזה חזמן האידיאלי לקבל קצו עם תבדים. שיתות טלמן תבוא במב' תע מוחק. זמן למחשבת יביא עמו רעיונות טי סם בתחום הקאריירה. בימים אלה תמנשו ידדים בלתי שחיתים.

שבוע היצור במשביר לצרכן 9.11-15.11.85

Helena Rubinstein

מאות פרסים
 חבילות שי של הלנה רובינשטיין
 יוגרלו מדי יום בשעות:
 11.30, 12.30, לפנה"צ
 4.30, 5.30, 6.30 אחה"צ

פרס ראשון
 חופשה חלומית בונציה
 בחסות

Alitalia
 הכוללת: כרטיס טיסה לחיד
 הלון וחזור לונציה,
 שהות של 3 ימי ארוח
 מלאי חוויות ו 3 לילות חלומיים
 במלון דרגה ראשונה.

ההגרלה תערך ב-31.12.85
 בנוכחות נציג המכון למסחר חוגן

פתוח מחר
במוצאי שבת
 9.11.85 מצאת חשבת עד 22.00

25%
 הנחה על כל מוצרי
 הלנה רובינשטיין

המשביר לצרכן

פרסום הרשת

VENEZIA VENEZIA
 המראה החדש חורף 85-86

מועדון מפלג מלחמה

כל הטיוולים ומבצעי הנופש מיועדים לכל קוראי "מעריב" - ללא תשלום דמי-חבר.

המועדון מפלג מלחמה נאמן על המעורבות וההתחברות של חבריו.

טיולי סופשבוע לאילת (כולל חנוכה)

טיול 3 ימים (32 לילות) באוטובוס-תיור עם מדריך במסלול הכולל בין השאר את: מצפת-רמון, פארק תמנע, טאבה ועוד * תאריכי הטיולים (כולל שני לילות וחצי פנסיון באילת): 28-30 בנובמבר; 10-8 בדצמבר (חנוכה); 14-12 בדצמבר (חנוכה).

מבצע ים-המלח

הנחה מיוחדת של כ-10% לקוראי "מעריב" המבקשים לבלות חופשת חורף של לפחות יומיים, בים-המלח * הלילה במלון "לוט" (4 כוכבים) * לכל נופש: כניסה חופשית למרחצאות קופ"ח. (המבצע בתוקף עד 28.2.86).

הנחות מיוחדות לחופשות חורף בארץ - לקוראי "מעריב"

סביריה קלאב הוטל (מלון דולקס, סוויטה קטנה לכל זוג או משפחה).
 * אילת: אלמגו ים (3 כוכבים) בחוף אלמגו.
 * חניון בפריחתים: בתנאי תלונות במחלק כ-10 דקות נסיעה מהכנרת.

מלון "לוט" בים-המלח

שלושה חתונות-חופשה עם שפע פעילויות ואירועים (כולל טיולים באזור ו-18 שעות ביום של סרטים למבוגרים ולילדים) במלון "לוט" (4 כוכבים) לזוג ים-המלח * תאריכי החופשות: 15.12-12.12, 12.12-9.12, 19.12-6.12.

מלון "סביריה קלאב הוטל"

חופשות משפחתיות במלון הסביריה החדש (5 כוכבים) * סוויטה קטנה לכל זוג או משפחה * תאריכי החופשות: 19.12-6.12, 15.12-12.12, 12.12-9.12.

סופי שבוע בירושלים

סופי-שבוע קצרים (שישבת), הכוללים טיולים מרובים בעיר העתיקה וסביבותיה וכן לילת לילה אחד ופנסיון מלא במלון "מריה" * תאריכי החופשות: 14.12-13.12, 17.12-6.12.

סמינר סופשבוע מיוחד - בשיתוף עם "שרשים": יהדות, נצרות ואיסלם: היחס והזיקה לארץ-ישראל

בין המשתתפים: פרופ' י.ג. ורבלובסקי, פרופ' עמנואל פיוון, פרופ' שלום רוזנברג, ד"ר אורה לימור, ד"ר אבינור רביצקי, ד"ר חננאל מאק.
 חסמינר יומיים בימים ששי-שבת (29-30 בנובמבר) במלון החמישה * המחיר: 90,000 שקל (כולל: לינה לילת אחד וכלכלה מלאה).

טיולים לחו"ל בחופשות חנוכה

ספאיי בקניה

טיול ספאיי של 10 או 17 יום בשמורת הטבע המרהיבה של קניה * הלילה בלודג * ביצוע והדרכה: "אחת הכבי" * יציאה: 3.12.

לונדון - לדונייג

לונדון וספאיי בקניה
 תכנית מיוחדת לדונייג וספאיי בקניה עם מון כשר ומדריך דתי המלווה 7 לילות במלון דרגה תיירות מלון סוויטה מרדכי בלונדון ווינדר, כרטיס שבועי לרכבת התחתית, מלון ישראלי * המחיר: 667 (כולל חצי פנסיון). ביצוע: "נשר" * היציאה: 8.12.

טיול חנוכה למזרח התיכון

טיול מקיף של 29 יום בטאן, תימן, פלשתינה, חו"ל וספאיי בקניה
 * בחימלון מדרגה א' ודילוקס * המחיר: 2,599 \$ * ביצוע: "אופיר טורס" * היציאה: 3.12.

טיול חנוכה למזרח התיכון

טיולים קלאסיים מקיפים של 8 ימים (היציאה: 12.12, 17.12, 19.12) או טיולים קצרים של 6 ימים בקאהיר והלכסנדריה (היציאה: 12.12, 17.12, 19.12) * ביצוע והדרכה: "אחת הכבי".

דרום אמריקה בתקופת הקרנבל

* טיול קלאסי של 34 יום בברזיל, ארגנטינה, פרו וקולומביה. שילוב של אתרי תרבות, היסטוריה ומסע ושלושה קרנבלים (באהיה, רסיה, ריו) * היציאה: 6.1.
 * טיול של 34 יום לפטגוניה וארץ-חאש - כולל: ארגנטינה, צ'ילה והקרנבל ביוהדה-צ'ירו * היציאה: 12.1.

שיט של 15 יום לדרום-אפריקה מי-999 \$ (כולל חזרה לארץ בטושה)

אפשרות להצטרף לטיול של 8 ימים בדרום-אפריקה (כולל שמורת קרוגר) במחיר 300 \$.
 * חטיבת חזרת לארץ: "החבי ארץ דרום-אפריקה".
 * ארצות וביצוע: "מלתי נסיעות וסמנות בע"מ" * תאריך תחילת: 25.11.85.

מועדון מטיילי מעריב

פרסים והשפות: "מועדון מטיילי מעריב" משרת: "מעריב" חו"ל קרלינג 2, תל-אביב, טל: 439207-03.
 פרסום בצימור בין השעות 8.30 עד 18.00.

מלון ים-המלח